

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΚΥΡ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΑΣΚΗΤΙΚΩΣ ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΟΣ

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ
ΥΠΟ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
Μιχαηλιαννίτου

1936
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΩΤ. Ν. ΣΧΟΙΝΑ
ΕΝ ΒΟΛΩ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
 ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΩΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ
 ΤΟΥ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΑΣΚΗΤΙΚΩΣ ΔΙΔΑΚΤΑΝΤΟΣ
ΚΥΡ ΙΩΑΝΝΟΥ
 ΤΟΥ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΑΣΚΗΤΙΚΩΣ ΔΙΔΑΚΤΑΝΤΟΣ

Διελθόντες και εξέτάσαντες έπισταμένως τας άσματικας ιεράς Ακολουθίας του έν Κρήτη διαλάμψαντος θεοφόρου Πατρός ήμων Ιωάννου, τήν τε έντυπον υπό του Άνθίμου Λελεδάκι και τήν έν Αγίω Όρει συνταχθεισαν χειρόγραφον υπό του μοναχού Γερασίμου και εύρόντες καταλληλοτέραν τήν δευτέραν, προτρέπομεν, ίνα χρησιμοποιηθῆ αυτή άπροκριματίστως.

† Ο Μηλιτουπόλεως Ιερόθεος.

(Τ.Σ.) Έν Μυλοποτάμω Αγίου Όρους
 τῆ 15 Δεκεμβρίου 1932

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
 ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΟΥ
 ΑΝΑΤΟΛΕΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ Κ΄

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Κύρ Ἰωάννου τοῦ ἐν Κρήτῃ λάμπαντος

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστώμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος α΄ Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν μιμητὴν τοῦ Προδρόμου, ὡς καὶ ὁμώνυμον, τιμήσωμεν
ἀξίως, Ἰωάννην τὸν θεῖον· οὗτος γὰρ ἀγάπη τῇ θεϊκῇ,
ἢ μητρὸς ἐν τῷ γάλακτι, ἀνατραφεὶς πολυτελεῖαν ἀγγελικὴν, ἐκ
νεότητος ἠγάπησεν.

Ἡνῆσος Κρήτῃ εὐφραίνου, χεῖρας κροτοῦσα φαιδρῶς· ἐκ σοῦ
γὰρ ἀνεφύη, ὡς κατάκαρπος φοῖνιξ, ὁ θεῖος Ἰωάννης
καρποφορῶν ἀφθαρσίαν τὰς χάριτας, δι' ὧν ἐκτρέφει καὶ θάλπει
τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας θεῖῳ Πνεύματι.

Δι' ἀκραιφνοῦς ἡσυχίας, καὶ ἐγκατείας πολλῆς, σαυτὸν ἀ-
ποκαθάρας, τῶν προσούλων φρονιδῶν, αἵλου ἠξιώθης Πά-
τερ φωτός, καὶ φωνῆς θείας ἤκουσας, ὡς Ἡλιοῦ ὁ Θεοστίτης καὶ
ζηλωτής, οὐ τὸν βίον ἐπεπόθησας.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων ταῖς ἐπιλάμβεσιν, ἐπαντρυφῶν ἀ-
παύστως, καὶ τῆς δέξης τοῦ λόγου, ἐπόπτῃς ὡς ὑπάρχων
καὶ κοινωνός, Ἰωάννη πατὴρ ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεῦων ὑπὲρ
ἡμῶν, τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην ἀεὶ.

Δόξα. Ἦχος β΄

Οσιε πάτερ, ἀπὸ σπαργάνων τὴν ἀρετὴν ποθήσας, τῷ
θεῷ φόβῳ συνήκμασας, ἧ καὶ ἐχρήσω ὡς ὁδηγῶ
θεόφρονι παρ' οὐ ἀπλανᾶς χειραγωγούμενος, τὰς τῆς κακίας ἀ-

φορμὰς ἐξέφυγες, καὶ εἰς μέτρον ἔφθασας τῆς ἐν Χριστῷ τελειότητος· διὸ ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων σου, τὴν ἱεράν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Σὺ μου σκέπη κραταῖά...

Ἀπόστιχα

Ἦχος β. Ὁἶκος τοῦ ἔφραθᾶ.

Χάριτος θεϊκῆς, ἐπλήσθης Ἰωάννη, δούως καὶ ἀμέμπτως, πολιτευθεὶς ἐν κόσμῳ· διὸ ἡμᾶς χαρίτωσον.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Σθένει τῷ θεϊκῷ, σαρκὸς ἐν ἀσθναίᾳ, βωννύμενος καθεῖλες, δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις, καὶ δόξης θείας ἔτυχες.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χάριτας θαψιλῶς, ποικίλων ἰσμάτων, ὥσπερ τρυφῆς χειμάρρου, βλαστάνει Ἰωάννη, ἢ Κάρα σου ἐκάστοτε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τίμιον ἀληθῶς, καὶ εὐχρηστον εἰργάσω, Τριάς ὑπεραγία, σκευὸς τὸν Ἰωάννην, ὡς σοὶ εὐαρεστήσαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πέθη σου καὶ σιοργῆ, ὁ θεὸς Ἰωάννης, μονὴν λαμπρὰν ἐγάειρας, ἀνέθετό σου Κόρη, οἷά περ θεῖον ποίμνιον.

Νῦν ἀπολύεις, τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Περσομακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραιξα ἱσθῶ, ἐν στίχους Γ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τοῦ Σταυροῦ ταῖς ἐλλάμψεις, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, κοσμικὴν κατέλιπες ἀμαυρότητα, καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, ἐκ θρέφους μιμούμενος, τὴν οὐράνιον ζωὴν, τοῦ Προδρόμου τῆς χάριτος οὐ τῆς κλήσεως, καιωνῶς Ἰωάννη ἀνεδείχθης καὶ ὁμότροπος ἐν πάσι, δι' ἀκροτάτης ἀκλήσεως.

Ως θεμέλιον ἄσειστον τῇ καρδίᾳ σου θέμενος, ἐκ παιδὸς τὸν ἔνθεον φόβον Ὅσιε, ταῖς ἀρεταῖς ναὸν ἔμψυχον ὡς λι-

θους ἀνήγειρας, σεαυτὸν τῷ λυτρωτῇ οὐ ὑπαίκων ταῖς νεύσεσιν ἠκοδόμησας, ναοὺς πλείστους ἐν Κρήτῃ Ἰωάννη μοναζόντων θεῖον στέφος, περιφανῶς ἀπαγόμενος.

Ως οὐράνιον ἄνθρωπον, καὶ ἐπίγειον ἄγγελον, ὡς Χριστοῦ θεράποντα γνησιώτατον, ὡς ἀρετῶν ὑποτύπωσιν, καὶ γνώμονα ἔνθεον, καὶ κανόνα ἀκριβῆ, ἐγκρατείας καὶ πίστεως εὐφημοῦμέν σε, Ἰωάννη Ὅσιων ὠραιότης ἑορτάζοντες ἐν ὕμνοις, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην σου.

Ἐτεσθ Προσόμοια.

Ἦχος β. Ποίσις εὐφημιῶν.

Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέφωμεν τὸν Ἰωάννην; τὸν ὡς ἀληθῶς χαριτώνουμον, καὶ τῇ πολιτείᾳ ἰσάγγελον, τὸν λαμπρὸν τῆς χάριτος ἀστέρα τοῦ κόσμου, τὸν ὑπερέπτην καὶ ὑπέρτερον, τοῦ Λόγου τὸ καθαρώτατον κειμήλιον· τούτῳ γὰρ πειθαρχήσας, ἐντολῶν τῶν θεῶν, ἀνεπαίσχυντος πληρωτῆς, πανσόφως γεγένηται, διὰ βίου τελειότητος.

Ποίσις ὕμνωδιῶν φθέγμασιν, εὐφημήσωμεν τὸν Ἰωάννην; τὸν τὴν Κρήτην πάσαν ὡς σχολίσιμα, ἀποστολικῶς διατρέξαντα, ὡς πολλῶν ὠφέλειαν καὶ λύτρον τὴν θεῖαν, τῶν πεπτωκότων ἐπανόρθωσιν, τὴν κρήνην, τῆς πρακτικῆς ἀνακαθάσεως, τὸν ἰδρυτὴν ναῶν πλείστων, οὗς ἐδώματο πανταχοῦ, τῆς νήσου εἰς αἰνεσιν, τοῦ λαμπρῶς αὐτὸν δοξάσαντος.

Ποίσις οἱ γηγενεῖς χεῖλεσι, προσκυνήσωμεν τὴν θεῖαν Κάραν; τὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ μάκαρος, τὴν τὰς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, ὡς πηγὴν ἀκένωτον πλουτοῦσαν, καὶ μύρα τῶν ἰσμάτων ἀναβλύζουσαν, καὶ ῥύπους τῶν νοσημάτων ἐκκαθαίρουσαν, καὶ τῶν παισιμάτων τὴν λύσιν, αἰτουμένην παρὰ Θεοῦ, τοῖς ταύτῃ προστρέχουσι, μετὰ φόβου τε καὶ πίστεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. β.

Σήμερον ὁ θεοειδὴς τῆς Κρήτης βλαστὸς, Ἰωάννης ὁ ἔνδοξος, ὡς ἐωσφόρος ἐξέλαμψεν, ἐν τῇ τῆς μνήμης αὐτοῦ στερεώματι· δεῦτε οὖν, οἱ τῷ φωτὶ Κυρίου πορευόμενοι, τὴν τούτου δόξαν κατοπτεύσωμεν, καὶ ἐν ἀγαλλιάσει εἰπωμεν· χαίροις ὁ ἀπὸ θρέφους ἀνατεθεὶς τῷ Θεῷ καὶ τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν, εἰς ἑκάστον ἀδείξας· χαίροις δὲ τοῦ Ἐθαγγελίου ἐργάτης

καὶ τῆς θρεψκμένης σε νήσου, ἀληθῆς κοσμήτωρ· χαίροις δὲ τῶν πασχόντων πατήρ, καὶ τῶν μονάζόντων μέγα παρκαμύθιον. Καὶ νῦν Χριστῷ παριστάμενος, ἰκέτευε, Ὅσιε πάτερ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πύθου τελούντων, τὴν ἀειδέεστατον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου.

(Ζήτει εἰς τοὺς Αἴνους τοῦ Σταυροῦ).

Εἴσοδος· Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ ἁγ. Σάββα.

Εἰς τὴν λιτὴν· Ἰδιόμελα. Ἦχος α.

Αγάλλου ἐν Κυρίῳ, ἡ περιώνυμος Κρήτη, καὶ εὐφροσύνην οὐράνιον, περιβαλοῦ ὡς διπλοῦδα. Ἰδοὺ γὰρ ἐν σοὶ ἐβλάστησεν, Ἰωάννης ὁ χαριτώνυμος, ὡς βότρυς ἀκήρατος, τῆς ζωηφόρου ἀμπέλου, καὶ τῶν χαρίτων τὸν οἶνον, τὸν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα, διὰ παντὸς ἀναβλύσει· ὅθεν Δαυϊτικὴν ἀναλαβούσα κινύραν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἀνάγγειλον, ὡς Ἠσαΐας φησί, ταῖς κύκλω νήσοις βοῶσα· Ἐλθετε, πιστεῖτε καὶ ἐμπλήσθητε, ἐκ τοῦ ἀθνήατου νέκταρος, τοῦ ἐμοῦ πολιούχου, καὶ τῷ Κυρίῳ βοήσατε· Κύριε, πρεσβείαις τοῦ Ὁσίου σου, πάσχου τῷ λαῷ σου, ἄφρασιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰρήνην ἀμετάπτωτον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος β.

Αγγελικὴν ὑπελθὼν πολιτείαν, Ἀποστολικὴν διέδραμες Ἀπορείαν, Ἰωάννη πατὴρ ἡμῶν· σὺ γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, σεαυτὸν Κυρίῳ προσήγαγες, ἐκκαθαρθεὶς ἐμμελῶς, ἐκ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, διὰ τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, ἐν μεθέξει γεγονῶς, τοῖς πᾶσιν ἐδόξας· Δεῦτε τέκνα, φόβον Κυρίου διδάχθητε, ἵνα τὴν πηγὴν τῆς σοφίας καταλάβητε, ἐξ ἧς προέρχεται ζωὴ ἡ αἰώνιος.

Ἦχος γ.

Ιχνηλατῶν ἐκ παιδός, τὴν τοῦ Βαπτιστοῦ βιοτήν ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσιν, ἡρετίῳ καττικεῖν· ἐν οἷς θεοφανεῖας θείας ἀξιοθεῖς, τὸ τοῦ πλησίον συμφέρον, ὑπὲρ τὸ σὸν χριστομιμήτως ἐξεζήτησας· ὦ τῆς θερμῆς ἀγάπης! δι' ἧς θεῖναι τὴν ψυχὴν σου, ὑπὲρ τῶν σῶν φίλων προτετίμηκας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη μακάριε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,

Ἦχος δ.

Τὸν τοῦ Πνεύματος πυρσόν, τὸν ἀφανῶς δαδουχοῦντα, τῆς ἀληθείας τὴν αἴγλην, Ἰωάννην τὸν ὄσιον, θεοπρεπῶς τιμῆσωμεν· οὗτος γὰρ ὡς τῆς χάριτος ἐπώνυμος, τῷ τοῦ Λόγου πυρὶ ἀναφθείς, τὴν μὲν φρυγανώδη ἀπάτην κατέφλεξε, τῶν δὲ πιστῶν τὰς καρδίας πρὸς θεῖον ἔρωτα ἐθέρμανεν· ἐν αὐταῖς γὰρ τὴν τῶν ἡθῶν ἀγνότητα φυτιάσας, τὸν ἀπείρων αὐτοῦ καμάτων, τὴν πλουσίαν ἀντίδοσιν, παρὰ Θεοῦ ἐκόμισατο· καὶ νῦν ταῖς Ἀγγελικαῖς συναγαλάζω τάξεσιν, αἰτεῖται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὶς ἐπαξίως ὑμνήσει, τῆς πολιτείας σου τὸν τρόπον, Ἰωάννη ἀξιόμνητε; ἢ τις σαφῶς ἐξαριθμήσεται, τῶν ἀπείρων σου καμάτων, τὰς θεοπρεπεῖς ἀριστείας; σὺ γὰρ ὡς ἀδάμας καρτερός, ἐν ἀσκήσει ὤφθης, μὴ καμφθεὶς τῆς φύσεως τῇ βίᾳ· ὅθεν ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο Τριάς ἡ μεγαουργός· ἧς τὰς ἐλλάμψεις δεχόμενος, εὐαγγελικῶς ἐν Κρήτῃ, ὡς λύχνος ἀνέλαμψας, καθοδηγῶν, τοὺς εἰλικρινῶς σοὶ προσανέχοντας.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ Χριστὲ τὴν ἐνέργειαν.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν, θεοχαρίτων τοῦ Πνεύματος τέμενος· τὸ ῥόδιον τῆς ἀπαθείας, τὸ διαπνέον αἶε, τῆς δικαιοσύνης τὴν διάδοσιν· ἡθῶν ὁ διδάσκαλος, τῆς ἀγνείας ὁ πρόφιμος, ἡ ζῶσα στήλη, ἡ τὸν νόμον τῆς χάριτος, περιφέρουσα εἰς ψυχῶν περιποίησιν· ἡλιος ὁ πολύφωτος, ἀγάπης τὴν ἐλαμψιν, προσεφαπλῶν ὡς ἀκτίνας, ταῖς ἐν τῷ σκότει καθεύδουσι, παθῶν Ἰωάννη, καὶ φωτίζων τὰς καρδίας, τῶν εὐφημούντων σε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις δὲ τῶν Κρητῶν ἀρωγός, καὶ ἀντιλήπτωρ, καὶ κορημῆτωρ καὶ πρόβολος· ὁ κίττωρ καὶ ποδηγέτης, καὶ ἀρωγῆς βοηθός, Μυριοκεφάλων μονῆς Ὅσιε· φωνῆς γὰρ ὡς ἡκουσας, οὐρανόθεν καλοῦσης σε, τῇ ὁδηγίᾳ τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, ὠκοδόμησας καὶ λαμπρῶς καθιέρωσας. Ποίμνην σου τὴν

περίβλεπτον, Μητρί τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς ἀφθαρσίας λειμῶνα, ἀνθηροῦσαν ἐκάστοτε, φωτὸς Ἰωάννη, κληρονόμους καὶ μετόχους ὡς ἀνθη εὖοσμα.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ωφθης ναὸς Θεοῦ εὐπρεπῆς, οἰκοδομία ἐναρέτων σου πράξεων, πατήρ ἡμῶν Ἰωάννη, ἀπὸ παιδὸς τῆ ζυγῶ, τοῦ Σωτῆρος κλίνας τὸν αὐχένα σου· ἐντεῦθεν ἀνήγειρας, καὶ ἐνθέως ἐκόσμησας, ναοὺς παμπόλλους, ἱερῶς θαυμαζόμενος, τῇ τῶν τρόπων σου, Θεοφόρε φαιδρότητι· ἔθεν πρὸς ἐπουράνιον, ναὸν κατεσκήνωσας, καὶ τὸν ναὸν σου ταμεῖον, τῶν ἱαμάτων ἀνέδειξας, ἐξ οὗ ἀναβλύζει, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν, ρεύσις ἀένναος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ.

Ως τῆς δόξης ἐραστής, τῆς οὐρανοῦ Ἰωάννη, τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων ἐμφρόνως ἀπέστη· καὶ τῆ θεῖα νόμῳ, τὸ σὸν ὑποτάξας θέλημα, δι' ἄκρας ἐγκρατείας, τῆ Θεῷ εὐηρέστησας· ἔθεν τῶν ἀγώνων σου ἡ λύρα, θεοπνεύστως ἠχῆσασα, τοὺς πιστοὺς διήγειρε, πρὸς κοινωνίαν ζωοποιόν, τοῦ δοξάζειν εὐσεβῶς, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, καὶ δωρούμενον διὰ σοῦ, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς.

Νῦν ἀπολύεις· τὸ τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον,

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Κρητῶν τὸν φωστήρα, Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, καὶ τῶν μοναζόντων τὴν σάθμην, Ἰωάννην τιμήσωμεν. Χριστοῦ γὰρ τὸν Σταυρὸν ἀναλαβὼν, ὡς ἄγγελος ἐβίωσεν ἐν γῆ· διὰ τοῦτο ἐκ κινδύνων παντοδαπῶν, λυτροῦται τοὺς κραυγάζοντας· δόξα τῆ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῆ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῆ ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως ἄστρον φωταυγές, ἀναλάμψας ἐν Κρήτῃ, ἐμείωσας παθῶν, τὴν πικρὰν σκοτοδίνην, καὶ φῶς ἐπιγνώσεως, ἐπαφήμας μακάριε, τοῖς ποθήσασι, τὴν ὑπερούσιον αἴγλην, τὴν σκηνώσαν, τῇ καθαρᾷ σου καρδίᾳ, Ἰωάννη ἔσιε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῖς ἔχνεσι Χριστοῦ, ἀκλινῶς ἐπιβαίνων, ἐξέκλινας σοφῆ τῆς τοῦ κόσμου ἀπάτης, καὶ ἄγγελος ἐν σῶματι, καθράθης Θεόσοφῃ· ἔθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, ὧν ἠτοίμασεν ὁ Ἰησοῦς Ἰωάννη, τοῖς τούτῳ λατρεύουσι.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ωδοῦλός σου Σωτήρ, Ἰωάννης ὁ θεῖος, ἐπ' ὧμων ἐκ παιδός, τὸν Σταυρὸν σου βαστάσας, τῆ κόσμῳ ἐσταύρωται, καὶ ἐν σοὶ Λόγε ἔζησεν· ὁ γὰρ τίμιος, καὶ ζωηφόρος Σταυρός σου, ταύτας δίδωσι, τὰς ἐνεργείας Οὐκίτημον, τοῖς τούτῳ ποθήσασι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, ὑπεριδὼν ἀληθῶς, ψυχῆς τὴν εὐγένειαν καταφαιδρύνας σοφῶς, ἀσκήσεως χάρισι· σὺ γὰρ ἐν ταῖς ἐρήμοις, ὡς Ἠλίας ἀσκήσας, θείας φωτοφανείας, Ἰωάννη μετέσχες· καὶ νῦν καταλαμπρύνεις τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ως στύλος πυρίμορφος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, ὑψούμενος δείκνυται, καταπυρσεύων τὴν γῆν, ἀύλοις λαμπρότησιν, ὧν περ τῆ μετουσίᾳ λαμπρυνθεῖς τῇ καρδίᾳ, ἤσκησεν ὑπὲρ φύσιν, Ἰωάννης ὁ θεῖος, δοξάζων τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα Θεόν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατείας τοῖς πόνοις δουλαγωγῶν, τὸ δυσήγειον σῶμα σοῖα φθαρτόν, τὸν νοῦν σου ἐπτέρωσας, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεια, καὶ τὴν ψυχὴν σου Πάτερ Θεῷ καθιέρωσας, πεπολικι-

μένην ὄλην, τοῖς θεοῖς σου σκάμμισιν ὄθεν ὁ Χριστός σε, πρὸς οὐράνιον δόξαν, καλέσας συμμέτοχον, τῆς αὐτοῦ ὠραιότητος, Ἰωάννη σὲ ἔδειξεν ὅτι πάντοτε δυσώπει σοφέ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εκ Παρθένου ἐτέχθης δίχα φθορᾶς, καὶ Σταυρῷ προσηλώθης Λόγε ἐκὼν ὅτι ἄρτι ὑψούμενον, καθορῶντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ τοῦτον προσκυνούμεν, οἱ σὲ παροργίσαντες, ὡς θρόνον σου οἰκτίρμον, λαμπρὸν καὶ πολύτιμον. Σὺ γὰρ ὡσπερ Ἄναξ ἐν αὐτῷ ὡς ἐπέθης, δόσιον συνήθροισας πολυώνυμον σύλλογον μιμουμένων τὸ πάθος σου ἔν οἷς καὶ διαπρέπει σαφῶς, Ἰωάννης, τὸ τῆς Κρήτης θλάστημα, ὁ τελέσας ἀμέμπτως, τὰ σὰ δικαίωματα.

Τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ. ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τὶ ἀναποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, τὸ ἐν τῷ Ὁρθῳ.

Ὁ Ν. Δόξα ταῖς τοῦ σου Ὁσίου. Καὶ νῦν. ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Σήμερον ὁ τῶν θεϊκῶν χαρίτων φερόνυμος, Ἰωάννης ὁ Θεῖος ἐβίβριον ὡς τῆς Λόγῃ δουλεύσας, τὸν τῆς ἀσκήσεως τελέσας δρόμον, τὴν πρὸς οὐρανὸν πορείαν ἐποίησατο ὅθεν ὁ τῶν ἀγώνων βραβευτής. Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῦτον ὑπεδέξατο, προσειπὼν εὐμενῶς. Εὐ δούλέ μου ἐκλεχτέ, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Εἶτα οἱ Κανόνες

τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς τ. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ χαριτωνύμῳ Ἰωάννη αἶνος. Γερασίμου.

Ὁδὴ α. Ἦχος πλ. δ. Σταυρὸν χαράξας.

Ταῖς τῶν χαρίτων ἀγαθῶν, ἐκ παιδὸς λαμπρύνας, τὴν σὴν κρηδίαν Ὁσῖα, τὴν κλήσιν ἐπεσφράγισας, τῶν ἔργων σου τῷ φωτί, δι' οὗ καμὲ καταύγασον, ὅπως ὑμνήσω σου, τὸν βίον

Ἰωάννη, τὸν λαμπρὸν καὶ φωσφόρον, ὃν ὁ Χριστὸς θύμασι, θαψιλεῖ χορηγία ἐκόσμησεν.

Ως κλάδος θεοτερπῆς, ἐξ εὐώδους βίβλης, ἀνθηφορήσας Ὁσῖα, σοφῶς ἐκαρποφόρησας, ἀσκήσεως τοὺς καρπούς, ὡσπερ φοῖνιξ ἐνθεος, ἐκτρέφων πάντοτε, ἡμῶν τὰς διανοίας τῶν τελούντων προφρόνως, τὴν ἱερὰν μνημὴν σου, τὴν πληροῦσαν χαρᾶς τοὺς τιμώντάς σε.

Χαίρων εἰσέδους Χριστοῦ, τῇ ζυγῷ ἐκ θρέψους, ὡσπερ ὁ μέγας Πρόδρομος, οὐ μιμητῆς γεγένησαι, ὁμωνύμως αὐτῷ, ἐκ θείας προγνώσεως· σὺ γὰρ κατέλιπες, γονέων τὴν ἐστίαν, καὶ ἐν ἔρει σκηνώσας, φωτοειδῆς πέφηνας, ἀνεκδότως Θεῷ προσκολλόμενος.

Θεοτοκίον.

Αγγελικῶς ἐπὶ γῆς, Θεομήτορ Κόρη, ὁ εὐκλεῆς θεράπων σου, ἐνθέως βιωσάμενος, δοχεῖον πανευπρεπές, τῆς Τριάδος γέγονε, καὶ σοὶ εἰδέματο, ἐν Μυριοκεφάλοις, περιώνυμον οἶκον, χρηματισθεὶς ἄνωθεν, ὡσπερ δούλος Χριστοῦ ἀκριβέστατος.

Κανὼν δεύτερος οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Κρητῶν εὐφημῷ Ἰωάννη τὸ κλέος. Γερασίμου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἦγρον διοδοῦσας.

Καθάρας τὸν νοῦν μου ὡς ἀγαθός, τῆς σῆς προμηθείας, ζωσδότα ταῖς ἀστραπαῖς, τὰ χεῖλη μου τράνωσον πρὸς ὕμνον, τοῦ σὲ δοξάσαντος Λόγε Ὁσίου σου.

Ρεόντων τὸν τάραχον ἐκφυγῶν, προσώρμησαν Πάτερ ἐν λιμένι τῷ γαληνῷ· ἐντεῦθεν Κυρίῳ ἀνακράξεις, τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ηἄμαμπτος Πάτερ σου βιστή, τῆς δικαιοσύνης, φυτοκόμον σε ἀκραιφνή, ἐν Κρήτη ἀνέδειξε βοῶντα. τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄστεκτον φύσιν ἐν σῇ γαστρὶ, χωρήσασα Κόρη ἐσωμάτωσας ὑπὲρ νοῦν, τὸν Λόγον Πατρὸς τοῦ Προανάρχου, ἐπὶ καινίσει βροτείου φυράματος.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας.

᾿Ωδὴ γ. ᾿Ράβδος εἰς τύπον.

Ράβδῳ τῆς θείας δυνάμεως στηριζόμενος, τῆς κοσμικῆς ἀπεμάκρυνας συναφείας, καὶ υπερχόσμιον ὠθεύσας πολιτείαν ἔθεν γέγονας, τόπος ἡθῶν, μοναστῶν ἐδραῖωμα.

Ιλὸν παθῶν ἐκτινάξας ἐκ τῆς καρδίας σου, κατηξιώθης ἀκοῦσαι φωνῆς ἐνθέου, ἢ πειθαρχήσας τοῖς Ἱεράρχαις, συγγόνις ᾿Οοῖς, θεῖον ναόν, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἤγειρας.

Τὸν τῆς ἡμέρας ὑπέμεινας Πάτερ καύσωνα, τοῦ θεῖου φίλτρου τὴν φλόγα γὰρ ἔνδον εἶχες, δι' ἧς χειμῶνος τὴν ῥύμην στερρῶς ἐνέγκας, ἐθάλφθης ἄνωθεν, ἐπισκοπῇ, τῆς ἀστραψάσης χάριτος.

Θεοτοκίον

Ωρεωθείσα Παρθένε ὑπὲρ κατάληψιν, τὸν ὠραιότατον Ἀδῶγον τίκτεις ἀσπύρως, τὸν ὠραῖσαντα θείαις ἀγλαΐαις τὸν εἰς θάνατον, γεύσει πικρᾶ, ᾿Αδάμ κατολισθήσαντα.

Δεύτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ωκῆσας τὸ σπήλαιον, ὡς φωτεινὸν Πάτερ θάλαμον, ἔνθα φωνῆς, θείας ἀνεδείχθης, πληρωτῆς ἀληθέστατος.

Νέκρωσιν ἐπόθησας, ζωῆς ἀλήκτου τὴν πρόξενον, καὶ μιμητῆς, ὠφθης Ἰωάννη, τοῦ τὸν ὄφιν νεκρώσαντος.

Ελαμψε φῶς Θεῖόν σοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους μακάριε, φωταγωγοῦν, τοὺς σοὺς πληρωθέντας, ὀφθαλμοὺς ὑπὲρ ἔνοιαν.

Θεοτοκίον

Υμνησε τὴν δόξαν σου, ὁ Ἰωάννης ὁ ὅσιος, ὅτε μονήν, θείαν σοι Παρθένε, εὐλαθῶς ἐδομήσατο.

Καταβασία. ᾿Ράβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α. Τὸν Συνάναρχον λόγον.

Τὴν ψυχὴν σου δοχεῖον τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τῶν παθῶν τῇ νεκρώσει ἀπεργασάμενος, τῆς ἐγκρατείας φυτουργὸς θεοειδέστατος, καὶ τῆς ἀγάπης τῆς διπλῆς, λύχνος ἐφάνης φαινός, πατήρ ἡμῶν Ἰωάννη, διαπαντὸς καταυγάζων, τοὺς ὀρθοδόξως εὐζημοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς

Τὸν Σταυρὸν τὸν πανάγιον προσκυνήσωμεν, ὡς ὑποπόδιον θεῖον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· ἐκ τῶν λαγόνων γὰρ τῆς γῆς λαμπρῶς ἀνέτειλε, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν, καταφωτίζων μυστικῶς τῶν πίστει αὐτὸν ὑψούντων, ἐν ᾧ σαρκὶ προσεπάγη, ὁ τῇ Θεότητι ἀπρόσιτος.

᾿Ωδὴ δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νόμῳ θεῖῳ ἐπόμενος, νομοθέτης ὠφθης ἐν Κρήτη ἀριστος, μοναστῶν ἐφεπομένων σου, καὶ ἐκμιμουμένων τοὺς ἀγωνίας σου.

Υφαπτόμενοι ἔρωτι, θείας ἀγαπήσεως χαριτώνυμε, σταλαγμοῖς δακρῶν ἔσβεσας, τῶν παθῶν τὴν φλόγα τὴν ἀκάθεκτον.

Μοναστῶν θεῖον κάτοπτρον, καὶ ἡσυχαστῶν κανὼν ἀπλανέστατος, ὁ σοὺς βίος Πάτερ γέγονεν, ἀρετῶν ἰδίαις σεμνονόμενος.

Θεοτοκίον

Ως αὐτήκοος Δέσποινα, ὁ σοὺς Ἰωάννης φωνῆς τῆς ἄνωθεν, μονὴν θείαν σοι ἀνέθετο, εἰς ψυχῶν Παρθένε περιποίησιν.

Δεύτερος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Φίλος ἀληθῆς, τοῦ Λόγου ἀνεδείχθης, πᾶσαν σαρκικὴν, φιλιαν ἀπορρίψας ἔθεν τῆς τούτου τραπέζης συνεστιάτωρ, ὡς ἡ ὑπόσχεσις γεγένησαι.

Ηρθης ἐμφανῶς, πρὸς ὕψος ἀπαθείας, διὰ πρακτικῆς, θεόφρον, θεωρίας, καὶ ἰαμάτων ἐδέξω τὰς ἐνεργείας ἐκ τῆς πηγῆς τῆς φωτοδοτίδος.

Μένων ἀκλινῆς, ἐν ὥρᾳ τοῦ χειμῶνος, πῆρωςιν δεινὴν, ὑπέστης τῶν ὀμμάτων, ἀλλ' ἐπινοοῖα τῇ κρείττονι ἐφωτίσθης, πρὸς φωτισμὸν τῶν παιθόμενων σοι.

Ωφθης μιμητῆς τῶν θεῶν Ἀποστόλων, τούτων ἐν ψυχῇ τὸν ζῆλον περιφέρων ἔθεν τὴν Κρήτην διέβραμες διὰ βίου, ψυχῶν ῥυθμίζων τὴν κατάστασιν.

Θεοτοκίον

Ιαμα γενού, ψυχῇ μου τῇ νοσούσῃ, τῇ ἐπιφορᾷ, παθῶν τῶν ἀκαθάρτων, τοῦ σώματός μου τοὺς πόρους καὶ ὀδύνας, Θεογεννήτωρ ἔξορκίζουσα.

Καταβασία. **Εἰσακήκοα Κύριε.**

ᾠδὴ ε. Ὁ τρισμακάριστον ξύλον.

Ιδὼν τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ νοῦς ὡς Μωϋσῆς δεδόξασαι· ἐκ νυκτὸς γὰρ ἐγκρατείας ἐπορθρίας τῷ Ἠλίφ τῆς ζωῆς ἐπλήσθης οὐρανοῦ φωτός, καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐκ πύθου εὐφημοῦντάς σε.

Ωραιωθείς τῇ καρδίᾳ, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς καὶ θείαις ἀναβάσεσι, τῷ ὡραίῳ παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ, εὐάρεστος ἐφάνης σοφέ, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην τοῖς τιμῶσί σε.

Απ' ἄκρου Πάτερ, εἰς ἄκρον διαδραμῶν εὐσεβῶς, τὴν θρηψαμένην Κρήτην σε, κατεκόσμησας αὐτὴν ναοῖς πανσέπτοις, καὶ παρέστησας σαυτὸν, ἀληθείας πρακτικὸν ὁδηγόν, καὶ ὑπόδειγμα ἐναρέτου πολιτεύματος.

Θεοτοκίον

Νενεκρωμένον τὸν νοῦν μου, τῇ τῶν παθῶν ἐμμονῇ, Θεογεννήτωρ ζώωσον· σὺ γὰρ ἔτεκας ζωὴν τὴν αἰώνιαν, τὴν ζώωσασαν Ἀγνή, τὴν φύσιν νεκρωθεῖσαν ἡμῶν, καὶ νεκρώσασαν τὸν εἰσάξαντα τὸν θάνατον.

Δεύτερος. Ἵνα τὶ μὲ ἀπόσω.

Ως θυσίαν εὐώδη, καὶ ὁσμὴν εὐπρόσδεκτον Πάτερ προσέφερες, τῷ ὑπὲρ τοῦ κόσμου, ἐκουσίως τυθέντι Θεῷ ἡμῶν, τοὺς ἀπείρους μόχθους, τῆς ἐναρέτου βιοτῆς σου, καὶ τὰ βεῖθρα τῶν θείων ἰδρώτων σου.

Ανελθὼν ἐν τῷ Ῥάξῳ πρὸς ὅρη αἰώνια τὸν νοῦν σου ὑψώσας· ὅθεν ἠξιώθης, θεϊκῆς ἀληθῶς ἐπισκέψεως, καὶ ναὸν ἐγείρεις, τοῖς αὐταδάλοις Ἱεράρχαις, Ἰωάννῃ Πατέρων ἀγλάϊσμα.

Νίκων ἄλλος ἐφάνης, ζήλω πυρακτούμενος τῷ θείῳ ὄσοι, καὶ τῆς σωτηρίας, τῶν πολλῶν ἐκ ψυχῆς προμηθεύμενος· σὺ γὰρ περιήλθες, πόλεις τῆς Κρήτης καὶ χωρία, κατασπείρειν τὸν λόγον τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον

Νὺξ παθῶν με συνέχει, ἀμαρτίας θάλασσα περιταράττει ἡμε, καὶ ποῦ καταφύγω· εἰ μὴ Κόρη τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου· σὺ οὖν θράβυσόν μοι, τῆς μετανοίας τὴν αἰθρίαν, πρὸς λιμένα χαρᾶς ὁδηγούσά με.

Καταβασία. Ὁ τρισμακάριστον ξύλον.

ᾠδὴ ς. Νοτίου θηρός.

Νάματα θεία ἀντλήσας, ἐκ φρέατος ζωῆς, τῶν θεοδότων δωρημάτων, ἀναβλύζεις τὸ ὕδωρ, ὡς ποταμὸς λογικός· ἔνθεν ἀρδεύεις θαψιλῶς, τῆς Ἐκκλησίας Ἰωάννη τὴν εὐπρέπειαν, καὶ καθαίρεις τοὺς ῥύπους, τῶν ψυχικῶν μολυσμῶν, καὶ τῶν σωμάτων τὰ ἔλκη ἐκπλύνεις ἐκάστοτε.

Ηγίασέ σε ὁ Λόγος, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ ἐν ἀγίοις Ἰωάννῃ, ἀναπανόμενος ὄντως, σὺν Πνεύματι τῷ συμφυεῖ· ἐκ γὰρ ὀνύχων ἀπαλῶν, ἀγιωσύνην ἐνεδύσω καὶ ἀπάθειαν, ἐπιρραίνων ἀπαύστως, ἀγιασμὸν ἀληθῆ, δι' οὗ καθαγιαζέεις τὰς φρένας τῶν δούλων σου.

Αποραπίσας τὸν ὄφιν, φθορᾶς τὸν εὐρετήν, δι' ἀνανδότητος ἐγκρατείας, καὶ νηστείας συντόνου, καὶ ἡσυχίας πολλῆς, τὴν ἀδιάρρευστον τροφήν ὡς κληρουχίαν ἀκατάλυτον κεκληρώσασαι, ἐν ἣ ἑδρέψω τὸ κάλλος, τοῦ ξύλου τοῦ ζωοποιῦ, ἀπολαύων ἀμέσως, τῆς δόξης τοῦ Κτίσαντος.

Θεοτοκίον

Ιερωτάτη χορεία, τῶν θείων Προφητῶν, προδιαγράφει σε Παρθένε, ἐν συμβόλοις καὶ τύποις, οἷα Μητέρα Θεοῦ· σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἀνατείλαντα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων σωματωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα, ἐνθεοῦ πληρώσαντα.

Δεύτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Η Κρήτη περιφανῶς, ἀγιοθεῖσα τοῖς πόνοις σου περιβλεπτος ἀληθῶς, ἐν νήσοις γεγένηται, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου, πόθῳ ἑορτάζει· Ἰωάννη παμμακάριστε.

Ναὸς ὑπάρχων Θεοῦ, διαπρεπῆς καὶ πολύφωτος, ναοὺς ἐγείρεις αὐτῷ, πανταχοῦ μακάριε, ἐν οἷς καὶ συνήθροισας, μοναστῶν ἀγέλας, ὡς ἀλείπτῃς τούτων ἔνθεος.

Τοῦ κόσμου τὴν ἀλμυρὰν, καταλιπὼν Πάτερ θάλασσαν τὸν γλυκασμὸν τῆς ζωῆς, πηγὴν ὡς ἀθάνατον, ἐξέπιες Ὅσιε, ἱαμάτων δρόσον, ἐπομβρόζων τοῖς τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον

Ο κόσμος τὸν ὁρατὸν, καὶ τὸν ἀόρατον νεύματι, καθυποστήσας Ἀγνή, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται, καὶ κόσμον καινότατον, δείκνυσί σε Κόρη, τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Καταβασία. **Νοτίου θηρός,**

Κοντάκιον. Ἦχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ Κρήτῃ ἐλαμφας ὡς ἑωσφόρος, Ἰωάννη ὄσιε καταφωτίζων ἱερῶς, ταῖς ἐναρέταις σου πράξεις, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοί.

Ὁ Οἶκος

Τῆς χάριτος ἐμμελέστατον ὄργανον, ὡς ἐπώνυμος ταύτης καὶ σύγκληρος, ἐκ νεότητος Ἰωάννη ἀναδέδειξαι τίς οὖν ἐγκωμιάσαι τῆς οὐρανοῦ πολιτείας σου τὰς ἀναβάσεις; Σὺ γὰρ τὴν χαμαιπετῆ τῶν βρόντων σχέσιν ὑπεριδὼν, ἠνώθης δι' ὀλοκλήρου ἀπαθείας τῇ φάσκοντι. «Ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναι μου μαθητῆς». Τούτου γοῦν μαθητῆς ἀναφανείς, πᾶσαν τὴν Κρήτην περικαλέσει ναοὺς κατακαλύψεις, καὶ ὡς αἰφωτος λαμπτήρ καταφωτίσεις, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοί.

Συναξάριον

Τῇ κ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Κύριου Ἰωάννου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ τῶν Κρητῶν διαλάμπαντος.

Στίχοι

Χάριτος φωτὶ ἀύγασθεις Ἰωάννη τῆχος πᾶσι

Αἴγλην ἀγαθῶν ἐν Κρήτῃ διαυγάζεις.

Δῆ ἐς πόλιν Ἰωάννης εἰκάδι δώματα λαμπρά.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις προσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ἐκκοον πρόσταγμα.

Νεύμασι Ὅσιε ὑπεύκων θεϊκῷ, σοφῶς ἐξένευσας, ὥσπερ νουνεχῆς τῆς προσπαθείας τῆς κοσμικῆς, τὸν γὰρ σταυρὸν σου ἀναλαβόμενος, ἰχνῶν ἐπελάβου, Χριστοῦ ἔνδοξε· καὶ καθάρθεις τὰς ψυχικὰς αἰσθήσεις σου, ψάλλεις τῷ σὲ δοξάσαντι· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ομβροῖς δακρύων σου παθῶν πυρκαϊάν, εἰς τέλος ἐσβέσας, καὶ ἤψας ἐν ψυχῇ τὸ τῆς ἀγάπης αἴθρον πῦρ, δι' οὐ πταισμάτων φλέγεις τὴν ἀκανθαν, καὶ ὑπεμφαίνεις ζωῆς τὴν ἐλαμψιν, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν μοχθηρῶν δεινῶς καθεύδουσι, μεθ' ὧν καὶ ἀνεκραυγάζεις· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σκῆνωμα ἔνθεον Τριάδος τῆς σεπτῆς, σαυτὸν ἀνέδειξας, δι' ἔργων εὐσεβῶν, καὶ θεωρίας τε πρακτικῆς· ὅθεν ἐδείμω ἐν πλείστοις μέρεσιν, εἰς θείαν αἴνεσιν ναοὺς Ὅσιε, ὀρθοδοξίας φωτοφόρον ἰνδαλμα, δεικνύμενος τοῖς ψάλλουσιν· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Γέφυρα αἴλος ἐδείχθης Μαριάμ, φρικτῶς γεννήσασα, τὸν ἐκ τῆς φθορᾶς, ἀναγαγόντα τοὺς γηγενεῖς· ὃν ἐκδυσώπει Θεομακάριστε, ἁμαρτιῶν μου πικρὰν ἄβυσσον, ἀποξηρᾶναι καὶ ἁμνησαί μοι ἄφεςιν, ἵνα πιστῶς κραυγάζω σοί· ἡ πολυὺμνητος, καὶ καλὴ ἐν γυναιξί, χαῖρε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεύτερος. Παῖδες Ἑβραίων

Κόσμου λιπὼν τὴν ἐκκλησίαν, ὑπερκόσμιον ἐδέξω κοινωνίαν, Ἰωάννη σοφῆ, βοῶν σὺν Ἀσωμάτοις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λάμπων ἀκτίσιν ἀπαθείας παραγέγονας, πρὸς πόλιν βασιλίδα, ὥσπερ στύλος πυρὸς, φωτίζων τοὺς βοῶντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εδραμες ἄπασαν τὴν Κρήτην ὡς Ἀπόστολος τοῦ σὲ ἐκλεξαμένου, ὑποθήκην ζωῆς, οἷα τρυφῆς χειμάρρουν, βλαστάνων τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολος τῷ φέγγει τῆς ἀγάπης, ἐλλαμπόμενος, τὴν τοῦ πλη-
στον Πάτερ, σωτηρίαν ποθῶν, ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν σου, πέ-
νους καὶ μόχθους ἠνεγκας, δικτρέχων πᾶσαν πόλιν.

Θεοτοκίον

Στέλεχος ὤφθης ἀφθαρσίας, ἐξενθήσασα ἀγεωργήτως Κό-
ρη, τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ὁσμὴν ἀθανασίας, δωρούμενον
τοῖς μέλπουσι· χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Καταβασία. **Ἐκνοον πρόσταγμα**

ᾠδὴ η΄. Εὐλογεῖτε Παῖδες

Εκ τῆς Κρήτης Πάτερ, ὡσπερ φῶς ἐπεδήμησας, πρὸς τὴν
Βυζαντίδα καταλαμπρύνων, τῷ φωτεινῷ σου βίῳ τοὺς σὲ
δεξαμένους ὡς θεῖον ἄγγελον· σὺ γὰρ τὴν τῶν Ἀγγέλων ὑπελθὼν
πολιτείαν, δόξαν ἀγγελικὴν ἐναποδρέψω.

Ρύσεως τὸν ἄμβρον, ὡς νεφέλη οὐράνιος, ἡ σὴ σεβασμία Κά-
ρα ἡμιρῦζει καὶ ἐπιρρωνύει Πάτερ, ψυχῶν δυνάμει
πρὸς βίον ἔνθεον, ὃν περ διανῦσαι ἐν ἀληθείᾳ, ἰκάνωσον τοὺς σὲ
ὑμνολογοῦντας.

Αποκλίνων Πάτερ, κοιμικῆς πάσης σχέσεως, καὶ τὴν φθαι-
ρομένην δόξαν ἐκφεύγων, ἐκ τῶν σῶν φροντιστηρίων ἀπε-
χῶρεις ἐν ἐρημίᾳ σκηνοῦμενος, ἐξ ὧν φανερούμενος αὐθις ὡς ἐξ
ἀδύτων, πολλοὺς καθωδήγηεις πρὸς σωτηρίαν.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν θείαν στάμνον, τὴν τὸ μάννα χωρήσασαν, τὸ ζω-
ποιῆσαν τοὺς τεθναῶτας, ἀνυμνοῦμεν ἐκβοῶντες, τὴν τοῦ
Ἀρχαγγέλου φωνὴν χερμόσυνον· χαῖρε κεχαριτωμένη ἡ τετοκία
δόξαν ἐπουράνιον τοῖς ἐπιγελοῖς.

Δεύτερο: Μουσικῶν ὀργάνων

Γνωμικῆς ρυσθίης δεινοπαθείας, φυσικῆς ὑψώθης προσπαθεί-
ας καὶ γέγωνας ὑπερφροῦς, δυνάμειος τιμαῖον, τὸν Κύριον
κραυγάζων, λαοὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐωδία ὤφθης κατὰ Παῦλον, τοῦ Χριστοῦ καθάρας Ἰωάν-
νη, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, ψυχὴν τε καὶ τὸ σῶμα, ἔθεν κα-
τευφραίνεις ἡμᾶς ταῖς ἡδυνόσις, ὁσμαῖς τῶν σῶν χαρίτων.

Ραντισμῷ τῶν θείων σου καμάτων, τὰς ἡμῶν πιαίνεις δια-
νοίας, καὶ αἰλακας τὰς ψυχικὰς, Δαυϊτικῶς μεθύσκεεις,
τὸν Κύριον δοξάζων, τὸν δοξάσαντά σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αρωμάτων δέδεικται φιάλη, ἡ σεπτὴ καὶ πάντιμός σου Κά-
ρα, τῶν νόσων τὴν ἀποσορᾶν, ἐλαύνουσα ἀπαύστως, τῶν
ὑπερψούντων καὶ δοξολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Σωτηρίας γέγονας αἰτία, ὡς ἐκοῦσα Κόρη τὸν Σωτῆρα, τὸν
λύσαντα τοὺς ἡγεγεῖς, κατάρας τῆς ἀρχαίας· ἔθεν σὲ ὑ-
μνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν, τὴν κεχαριτωμένην.

Καταβασία. **Εὐλογεῖτε Παῖδες.**

ᾠδὴ θ΄. Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε.

Ιερῶν κατορθωμάτων τὸν διαυλον, τετελεχῶς ὁσίως καὶ σο-
φῶς, μετέστης πρὸς Θεόν, ἀμοιβῶν δωρεὰς εἰληφῶς Ἰωάν-
νη, δεῖ ὧν καταφαιδρύνεις, τοὺς ὑμνοῦντας τὴν θείαν πολιτείαν
σου.

Μεγαλύνας τῇ ἀσκήσει σου Ὅσια, ὃν ἐκ νεότητος ἔστερ-
ξας Θεόν, ἐδείχθης προφανῶς, τῆς ἐνθέου αὐτοῦ μεγα-
λωσύνης σκευὸς· διὸ ἡ Κρήτη πᾶσα, μεγαλύνει τοὺς ἱεροὺς κα-
μάτων σου.

Ουράνιων ἀγαθῶν κατηξίωσαι, καὶ κληρονόμος ἐγένου ἀλη-
θῶς, τοῦ σὲ ἐκ τῆς φθορᾶς πρὸς μονὰς φωταγεῖς, κα-
λέσαντος παμμάκαρ· διὸ κάμου τὸν ὕμνον, ρυπαρῶν ἐκ χειλέων
Πάτερ πρόσδεξαι.

Θεοτοκίον

Υψηλότατον ἐδείχθης ἀνάκτορον, καὶ φωτοφόρος καθέδρα
καὶ παστάς, τοῦ πάντων Λυτρωτοῦ, Θεοτόκε Ἄγνη, ὡς
κεχαριτωμένη· διὸ κάμὲ δοχεῖον, θεϊκῆς ἐπιλάμψεως ἀπέργασαι.

Δεύτερο: Κυρίως Θεοτόκον

Ιάσεις ἀναβλύζων, πάτερ Ἰωάννη, ἀσθενειῶν ἐκλυτροῦσαι
τοὺς κάμνοντας καὶ εὐφροσύνης ἐνθέου πληροῖς τοὺς δούλους
σου.

Μυρίζουσιν ὡς κρίνα οἱ πόνοι σου παμμύκαρ, καὶ καρδιῶν τὰς αἰσθήσεις εὐφραίνουσι, τῶν ἐκτελούντων προφρόνως τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Ολόφωτος τῷ Θρόνῳ, ἐστὼς τοῦ Ζωοδότου, τὸν σκοτασμὸν τοῦ νοδῆ μου ἀπώλεσον, καὶ πονηρὰς συνηθείας ρῦσαι με
*Οσια.

Θεοτοκίον

Υπάρχεις τῶν ἐν σκότει, Ἀνατολῇ φωσφόρος, καὶ τεθνεώτων ἀνάστασις Δέσποινα· διὸ καὶ ἀναστήσασα φωταγωγῆσον.

Καταβασία : Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε

Ἐξαποστειλάριον Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Αγῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ τῆς σαρκὸς σου φρόνημα, ἐνέκρωσας Ἰωάννη, τὴν δὲ ψυχὴν ἀπειργάσω, οἶκον φωταειδέστατον, τῶν χαρισμάτων *Οσια, τοῦ Πανηγύου Πνεύματος ὡς διανέμεις τὸν πλοῦτον, τοῖς καθαρῶς τῆ καρδίᾳ.

*Ἐτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Οφωτοφόρος στύλος, ὁ ὁδηγῶν διαπαντός, πρὸς τὴν ἀνεσπερον λήξιν, τοὺς ἐν τῇ Κρήτῃ εὐσεβεῖς, ὁ Ἰωάννης ὁ θεῖος, μελωδικῶς εὐφημήσθω.

Καὶ τῆς εορτῆς

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἰστώμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια

*Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος !

Πάτερ Ἰωάννη *Οσια, ἀνατεθεὶς τῷ Θεῷ βιοτῆς θείας ἐλαμψεν, καὶ τρόπων χρηστότητα, θεηγόρον ἐπλούτησας· τὸν γὰρ σταυρὸν σου ἀναλαβόμενος, τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ τερπνοὺς ἐσταύρωσαι· ὦ ! τίς ἰσχύσειεν, ἐξαιπεῖν ὡς ἔνεστι, τὸν ὄρμαθον, τῶν κατορθωμάτων σου, ἐν οἷς διέπραξας ;

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, τῶν ἀρετῶν τῷ φωτί, ἐν τῇ Κρήτῃ ἐξέλαμψας, ὡς φωστὴρ οὐράνιος, καὶ πολύφωτος ἥλιος.

διασκεδάζων παθῶν τὴν ζόφωσιν, καὶ καταυγάζων τοὺς σὲ γεραίροντας· ἔθεν ἐκλύτρωσαι πολυπλέκων θλίψεων καὶ συμφορῶν, τοὺς πανηγυρίζοντας, τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Πάτερ Ἰωάννη εἴποι, τῆς τῶν γονέων στοργῆς, τὴν ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος, νουεχῶς πρέεκρινας, ὡς βαθμίδα οὐράνιον, δι' ἧς ἀνήλθες πρὸς ὕψος ἀρρητον, καὶ τοῦ Λωιῆρος τὴν ὠραιότητα, νοῦ καθαρότητι, ἱερῶς κατώπτεισας, θαυμαστωθεῖς, ταῖς αὐτῆς ἐμφάσει, καθάπερ Ἀγγελος.

Πάτερ Ἰωάννη, ἐνδοξε, ὡς Σαμουὴλ ἐκ παιδὸς καὶ ὁ μέγιστος Πρόδρομος, δῶρον ἱερώτατον, σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Ζωοδότῃ καὶ Ἀρχιεπισκοπῇ, ὡπερ ἀρνίον τοῦτῳ ἐπόμενος· ἔθεν ἐσκήνωσας μάνδραν ὡς οὐράνιον διαπαντός, βλέπων τὴν λαμπρότητα, τοῦ σὲ δοξάσαντος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ιωάννη εἴποι, σὺ τῇ θεῖα φρονήσει κοσμηθεῖς, τοῦ γὰρ Εὐαγγελίου, ἐργάτης δόκιμος ἐφάνης· τὴν ἀληθῆ γὰρ δικαιοσύνην ποθήσας, τὴν τεθλιμμένην ὁδὸν ἀκλινῶς ἐπορεύθης, τὰ ἐν κόσμῳ ἐδελυξάμενος· καὶ τῆς ἐναρέτου διαγωγῆς, χαρακτηρ γινόμενος, τῆς οὐρανοῦ βασιλείας, τὸ δηνάριον ἐδέξω, ἐν ἧ σὺν ταῖς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίοις χερεῦον, ἀπαύτως ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς εορτῆς

Ηφωνῆ τῶν προφητῶν σου, Ἡσαίου καὶ Δαυὶδ ἐπληρώθη ὁ Θεός, ἡ λέγουσα : Ἦξουσι πάντα τὰ ἔθνη Κύριε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ἰδοὺ γὰρ ὁ λαός, ὃς τῆς σῆς ἀγαθῆ χάριτος πεπλήρωται, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ. Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ζωοποιῶν, φύλαξον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις

Εἰς τὴν λειτουργίαν

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, ἡ γ'. ᾠδὴ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς εορτῆς καὶ ἡ 5' τοῦ Ἀγίου.

*Ἀπόστολος τοῦ Ἀγ. Σάββα. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάρια

Χαίροις ὁ τῆς Κρήτης θεῖος βλαστὸς, καὶ τοῦ Παρχκλήτου ἀκηλίδωτος θησαυρός· χαίροις Ἰωάννη, ὁ κτίτωρ καὶ προστάτης, Μυριοκεφάλων μονῆς ὁ ἔνθεος.

Ἀπασαν τὴν Κρήτην διαδραμῶν, πανταχοῦ ἐδήμω, τῷ Σωτῆρι θεῖους ναοὺς· σαυτὸν γὰρ Πάτερ, ναὸν προκατειργάσω, τῆς τρισηλίου δόξης βίου φαιδρότητι.

Χεῖράς σου τὰς θείας πρὸς τὸν Θεόν, ἔκτεινον παμμάκρ, εἰς πρεσβεῖαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων, τὴν ἱερὰν σου μνήμην, ὅσιε Ἰωάννη Κρητῶν ὠραῖμα.

Δίστιχον

Χάριτος πλησὸν ὦ Ἰωάννη Θείας
Γεράσιμον μέλψαντα σὰς ἀριστείας.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ἰωάννης, ἐγεννήθη ἐκ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων ἐν τῷ χωρίῳ Σίββα τῆς Ἐπαρχίας Πυργιωτίσης Κρήτης κατὰ τὸν δέκατον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα ἐπὶ Αὐτοκράτορος Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου ἐβδόμου τοῦ Πορφυρογεννήτου. Σίββα καλεῖται ἡ ἐν Πυργιωτίσῃ Κρήτης γενέθλιος τοῦ Ὁσίου κώμη, ἐνθα διασφύεται μέχρι σήμερον ἡ περὶ αὐτοῦ παράδοσις, ὑπαρχούσης ἐνταῦθα καὶ τῆς ἀκολουθίας καὶ τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν χειρογράφῳ κατὰ τὰς πληροφορίας συλλεγείσας ἐκείθεν καὶ δοθείσας ἡμῖν ὑπὸ τοῦ εὐπαιδείτου καὶ εὐλαβοῦς ἐφημερίου Τοπολίων Κισσάμου Βασιλείου Μπλαβάκι Μεγάλου Οἰκονόμου.

Ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἀγαπήσας ὁ Ὁσιος τὸν μοναχικὸν βίον καὶ ἀρνηθεὶς γονεῖς, ἀδελφοὺς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, ὡς καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον καὶ πᾶσαν ἄλλην τοῦ κόσμου εὐμαρσίαν, ἀνεχώρησεν εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Κρήτης διάγων βίον ἐρημικὸν καὶ ἰσαγγέλον προσευχόμενος μόνος εἰς μόνον τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ ὁποίου ἐβάσταζε τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας καὶ τὸ πάγος τῆς νυκτός, ὡς νὰ ἦτο πέτριμος ὁ γενναῖος. Ἐνῷ δὲ τοιαύτην ἐπὶ πολλὰ ἔτη διήγεν εἰς τὰς ἐρήμους θεάρεστον πολιτείαν, ἐνευσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα ἀναβῆ εἰς ὄρος καλούμενον Ῥάξου. Ῥάξος καλεῖται τοποθεσία ἀπέχουσα μίαν περίπου ὥραν τῆς ἐν Πυργιωτίσῃ Ἱερᾶς μονῆς Ὀδηγητοίας. Ἐν τῇ τοποθεσίᾳ ταύτῃ καὶ ἐντὸς σπηλαίου αὐτῆς ὁ Ὁσιος κατὰ θεῖαν ἀποκάλυψιν ἔκτισεν ἱερὸν ναόν, ὅστις σφύεται μέχρι σήμερον, ἐπ' ὀνόματι Εὐτυχίου καὶ Εὐτυχιανοῦ ἀδελφῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ἀρχαδίας, ὑπαρχούσης ἐνταῦθα καὶ ἰδιαίτερας ἀκολουθίας τῶν ἁγίων τούτων ἐν χειρογράφῳ. Ἀναβὰς δὲ ἐπ' αὐτοῦ καὶ προχωρῶν ἐν αὐτῷ, θεωρεῖ σπήλαιον καὶ ἐντὸς αὐτοῦ δύο μνημεῖα ἀγνοῶν διατί καὶ διὰ τίνας ὑπάρχουσι ταῦτα. Ἐνῷ δὲ ἐδέετο τοῦ Κυρίου νὰ λύσῃ εἰς αὐτόν τὴν ἀπορίαν ταύτην, ἀκούει ἄνωθεν τοῦ σπηλαίου μυστηριώδη φωνὴν λέγουσαν πρὸς αὐτὸν ἐκ τρίτου· Ἰωάννη, ταῦτα τὰ δύο μνημεῖα εἶναι Εὐτυχίου καὶ Εὐτυχιανοῦ καὶ θέλεις κτίσει ἐνταῦθα ἐκκλησίαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτῶν. Ἀκούσας ὁ Ὁσιος τὴν φωνὴν ταύτην καὶ συμμορφούμενος πρὸς τὸ θεῖον θέλημα ἀρχίζει μὲ πόθον πολὺν καὶ χαρὰν μεγάλην τὴν ἀνέγειρσιν τοῦ ὑποδεικνυομένου ἱεροῦ ναοῦ τὸν ὁποῖον καὶ ἐτελείωσεν ἐντὸς ὀλίγου τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος. Καρεῖς δ' ἐνταῦθα μοναχὸς ὑπὲρ τίνος εὐλαβοῦς γέροντος καὶ ἀφήσας ἐπιστάτην τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἐνάρετον μοναχὸν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ περιπατῶν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐφθασεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ καλουμένου Μυριοκεφάλου.

Εἰς τὸ Νοτιοδυτικώτερον καὶ ὀρεινότερον μέρος τῆς Ἐπαρχίας Ρεθύμνης, καὶ ἐν τοῖς μεθορίοις τῶν Ἐπαρχιῶν Ἀποκορώνου, Σφακιῶν καὶ Ἁγίου Βασιλείου κεῖται ὠραία, ὑγιεινὴ καὶ εὐανδρὸς κώμη καλουμένη Μυριοκέφαλα. Παράγει ἔλαιον, οἶνον, τυρὸν, μέτα-

ξαν, δημητριακούς καρπούς και παντοία άλλα προϊόντα. Οί κάτοικοι τῆς κώμης ταύτης διακρίνονται ἀνεκαθεν διὰ τὴν εὐσέβειαν, τὴν ἠθικότητα, τὴν εὐγένειαν καὶ φιλοξενίαν αὐτῶν. Εἶναι γενέθλιος κώμη καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κισσαίου καὶ Σελίνου Ἀνθίμου Λελεδάκι, ἰδρύσαντα ἐνταῦθα κατὰ τὸ ἔτος 1913 εὐρύχωρα καὶ εὐάερα ἀρρένων καὶ θηλέων ἐκπαιδευτήρια, ἅτινα καὶ ἐδώρησεν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς σχολικῆς περιφερείας Μυριοκεφάλων καὶ Μαρούλους, πρὸς διανοητικὴν μόρφωσιν, θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν διάπλασιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν φιλάτων αὐτῶν. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς ἁραιῶς κατοικημένης ταύτης κώμης, ἴδρυσεν ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης κατὰ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου αἰῶνος, τὴν καὶ σήμερον ἐν ἀκμῇ ὑπάρχουσαν Ἱερὰν καὶ σεβασμίαν μονὴν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἀντιφωνητρίας. Ἡ Ἱερὰ αὕτη μονὴ διασωθεῖσα ἀδικτος ἐν τῇ παρόδῳ τῶν αἰῶνων, διέσωσε καὶ εἰς ἡμᾶς μέγα ἱερὸν κειμήλιον, τὴν Ἱερὰν καὶ σεπτὴν εἰκόνα τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, ἐν ἀγιογραφικῷ Βυζαντινῷ τύπῳ τοσαύτης τελειότητος, ὥστε ὁ πρὸ αὐτῆς ἱστάμενος καὶ ἄκων νὰ παρορμάται εἰς προσκύνησιν καὶ εὐλάβειαν αὐτῆς. Ἡ Ἱερὰ αὕτη εἰκὼν ἐπὶ σανίδος μεγάλου μεγέθους ἐξωγραφημένη διατηρεῖται μέχρι σήμερον εἰς ἀρίστην κατάστασιν καίτοι εἰκὼν ἀρχαιότατη. Καὶ ἡ μὲν παράδοσις ἀναφέρει ὅτι ὁ ἰδρυτὴς τῆς μονῆς ταύτης Ὅσιος Ἰωάννης θεῖθεν ὀδηγούμενος εὗρεν αὐτὴν ἐντός μεγάλης βάτου ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς ὁποίας καὶ ἀνήγειρε τὴν μονὴν αὐτοῦ. Ἡ δὲ ἱστορικὴ βιογραφία τοῦ Ὁσίου ἐπιτρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ Ἱερὰ αὕτη εἰκὼν ἦτο μία ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἃς ὁ ἴδιος ὁ Ὅσιος μετέφερεν εἰς τὴν μονὴν ταύτην ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε ἐπέστρεφεν ἐκεῖθεν φέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ Συγγιλιῶδες τοῦ Πατριάρχου Γράμμα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ εἰς Κωνσταντινούπολιν μετάβασις τοῦ Ὁσίου ἐγένετο ἐπὶ Ἀυτοκράτορος Κωνσταντινουπόλεως Ρωμανοῦ τοῦ β', βσιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ ἔτους 959 μέχρι τοῦ 964, ἡ Ἱερὰ αὕτη καὶ σεπτὴ εἰκὼν τῆς Ἱερᾶς μονῆς Μυριοκεφάλων καὶ κατὰ τὴν μίαν καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ἐκδοχὴν εἶναι ἱερὸν κειμήλιον ἀρχαιότατον ἀριθμοῦν σήμερον 950 ἔτη καὶ ἐπέκεινα. Ἐορτάζει δὲ ἡ Ἱερὰ αὕτη καὶ σεβασμίαν μονὴν τὴν ἐπέτειον εορτὴν αὐτῆς τὴν 8 Σεπτεμβρίου, ὅτε χιλιάδες προσκυνητῶν συρρέουσι πανταχόθεν τῆς νήσου ἐπιζαλούμενοι τὴν βοήθειαν καὶ ἀντίληψιν τῆς Ἁγίας Θεοτόκου. Καὶ καθ' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους δὲν παύουσιν οἱ ὑπὸ παντοίων νόσων καὶ θλίψεων πάσχοντες νὰ προστρέχουσιν εἰς τὴν θείαν ταύτην Πηγὴν τὴν βλύζουσαν ἀενάως χαρίσματα λαμάτων δαφυλῆ εἰς τοὺς πίστει καὶ πόθῳ μετὰ Θεὸν καταφεύγοντες εἰς αὐτὴν καὶ ἐλπίδα τῶν ἀηλιτισμένων καλοῦσιν αὐτὴν καὶ τῶν ἀσθενῶν συμμαχίαν, καὶ τῶν θλιβομένων χαρὰν καὶ ἀντίληψιν, καὶ λιμένα ἐν ταῖς ζάλαις καὶ τρικυμίαις, καὶ ῥύσιν καὶ προστασίην εἰς τοὺς πειρασμοὺς καὶ τοὺς κινδύνους.

Ἐν τῷ ὄρει τούτῳ καὶ ὑπεράνω τῆς χώρας τῆς ἐπονομαζομένης Τούρμας τοῦ Καλαμώνος, εὐρὼν κτίριον Ἑλληνικὸν εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ

ἐν ὄρει δριμυτάτου χειμῶνος καὶ εὐθύς ἐτυφλώθη ὁ ἀδάμας. Παραμένων δὲ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας, καθ' ἃς ἀβρόηητος καὶ ἀχειραγωγῆτος ἐξηκολούθει νυχθημερὸν προσευχόμενος, ἀκούει φωνὴν ἄνωθεν λέγουσαν πρὸς αὐτὸν Ἰωάννη, ἔξελθε ἐκ τοῦ σπηλαίου καὶ φέωρησον κατὰ Ἀνατολάς. Ἐνῷ δὲ ἤκουε τὴν φωνὴν ταύτην ἐνόμιζεν ὅτι ἐκρατεῖτο ὑπὸ τινος χειραγωγούμενος. Ὅθεν πειθαρχῶν εἰς τὴν ἐπιταγὴν τῆς μυστηριώδους φωνῆς καὶ πρὸς Ἀνατολάς θεωρῶν, βλέπει μέγα φῶς καὶ ἀκούει φωνὴν ἐκ δευτέρου λέγουσαν πρὸς αὐτὸν Ἰωάννη, εἰς τὸν τόπον τοῦτον θέλεις κτίσει Ἐκκλησίαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἀντιφωνητρίας. Σὺν τῇ φωνῇ δὲ ταυτὴ καὶ τῇ χειραγωγίᾳ ἀποκτᾷ καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, δοξάζων καὶ εὐλογῶν διὰ τοῦτο τὴν Ἁγίαν Θεοτόκον. Μετὰ τὴν θείαν ταύτην ὀπτασίαν κατεχόμενος ὁ Ὅσιος ὑπὸ φόβου καὶ τρόμου, ἤρξατο μετ' ἐνθέου ζήλου καὶ πόθου μεγάλου οἰκοδομῶν εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν, τὴν καὶ σήμερον ἐν Μυριοκεφαλοῖς Ρεθύμνης ἀκμάζουσαν Ἱερὰν καὶ σεβασμίαν μονὴν τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, ἐκ τῶν ἐπιταγῶν καὶ συστάσεων τῆς ἀκουσθείσης μυστηριώδους φωνῆς αὐτῆς ἐπονομαζομένης ἔκτοτε καὶ ἀντιφωνητρίας. Διὰ τῆς προθύμου δὲ βοήθειας τῶν χριστιανῶν καὶ διὰ τῶν πλουσίων συνεισφορῶν αὐτῶν δὲν ἐβράδυνε νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας καὶ τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς μονῆς, κτίσας αὐτὸν εἰς ὀρθὸν Βυζαντινόν, καὶ τὰ περὶ αὐτῆς ὠραία κελία διὰ τὴν διαμονὴν τῶν μοναχῶν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ἅτινα ἐθεώρησεν ἀπαραίτητα διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ὠραίας καὶ παγκάλου μονῆς ταύτης. Ἀποπερατώσας δὲ αὐτὴν ἐθεώρησε καθήκον αὐτοῦ ὑπέρτατον νὰ ἀφιερῶσιν εἰς αὐτὴν πᾶσαν τὴν περιουσίαν αἰ τοῦ κινήτην καὶ ἀκίνητον, ὡς καὶ ὅσας συνδρομὰς καὶ ἀφιερῶματα κατ' οἰκονομίαν τῆς Ἁγίας Θεοτόκου παρὰ τῶν Χριστιανῶν συνέλεξεν. Ἀφήσας δὲ ἐν τῇ Ἱερᾷ ταύτῃ μονῇ μοναχοὺς ἕξ καὶ προϊστάμενον αὐτῶν ἱερομόναχον Λουκᾶν ὀνομαζόμενον, ἀνεχώρησεν ἐνεῦθεν ἀφ' ἐνός μὲν, ἵνα ἀποφύγῃ ἐκ ταπεινοφροσύνης τὰς εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενας ὑπὸ τῶν χριστιανῶν μεγάλας τιμὰς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἵνα καὶ ἀλλαγῶν προσφέρῃ παρόμοια θεάρεστα ἔργα. Ὅθεν ἐλθὼν εἰς τόπον λεγόμενον Μέλικα εἰς τὸ χαμοβοῦνι ἔκτισεν Ἐκκλησίαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Μέλικα εἰς τὸ Χαμοβοῦνι. Οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ πρὸς Ἀνατολάς τῆς Ἐπαρχίας Ρεθύμνης καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης κείμενοι γήλοφοι, οἵτινες εἶναι σήμερον κατάφυτοι ἕξ ἀμπελώνων, παραγόντων ὠραίους οἶνους ξανθοὺς καὶ πολλαῖς γλυκεῖς ὡς μέλι, διὸ καὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐκλήθησαν Μέλικα, σήμερον δὲ καλοῦνται Πηγαδιὰ κατὰ πληροφροῖας φιλοτιμίας δωθεῖσας ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἀκαταπονήτου συλλογῆς παντὸς Κορητικοῦ πράγματος καὶ μάλιστα ἀρχαιολογικῶν χαρακτηριστῶν ἔχοντος Παύλου Βλαστοῦ τοῦ ἐκ Ρεθύμνης. Ἐνταῦθα ὁ Ὅσιος ὑπέμεινε πολλοὺς κόπους, διότι ὁ τόπος οὗτος ἦτο κατ' ἕξιν. Οἱ χριστιανοὶ ὁμως διευκόλυνον τὸ ἱερὸν ἔργον αὐτοῦ δωρήσαντες εἰς αὐτὸν ἀγροὺς πολλοὺς ἐντός τῶν ὁποίων ἐφύτευσε καὶ δένδρα

καὶ ἀπελθῶνας καὶ περιβόλια. Ἀφήσας δὲ ταῦτα εἰς ἕνα Ἱερομόναχον Νικόδημον καλούμενον, ὃς καὶ εἰς ἄλλους μοναχοὺς, ἀνεχώρησεν εἰς τόπον καλούμενον Ἀρρῆν πλησίον τοῦ χωρίου Πηγῆς Ρεθύμνης. Ἐπὶ τοῦ χωρίου Σταυρωμένος Ρεθύμνης, ἔκειτο τὸ πάλαι πόλις καλούμενη Ἀρρῆν ἢ Ἀγρίον ἔνθα ἀνακαλύπτονται σήμερον νομίσματα, ἀγάλματα καὶ μωσαϊκὰ πανόραμα προμυωϊκῆς ἐποχῆς. Ἡ πόλις αὐτῇ κατεστράφη πικρινῶς ὑπὸ τῶν πειρατῶν. Οὐ μακρὴν αὐτῆς κείται σήμερον ἀκμάζουσα ἡ ἱερὰ καὶ σεβισμία μονὴ Ἀρσανίου διασφύουσα τὸ ὄνομα τοῦτο πικρινῶς ἐκ τῆς ἀρχαίας πόλεως Ἀρσινόης κατακεχωσμένης ἔκει πού ἐν τῇ πικρινῶ τῶν αἰώνων καὶ μὴ ἀνακαλυφθείσης εἰσέτι. Ἡ ἱερὰ αὕτη καὶ πάγκαλος μονὴ, διακρινομένη ἀείποτε διὰ τὴν ὁσιότητα τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων κατέρων καὶ τὴν περὶ τὴν διοίκησιν καὶ καλλιέργειαν χρηστότητα αὐτῶν, παράγει πλούσια καὶ παντοῖα προϊόντα διαπιστοῦσα τὴν πικραδεγεμένην ἀρχὴν, καθ' ἣν περιουσία μετρία ἀλλὰ καλῶς διοικουμένη καὶ καλλιεργουμένη ἀποδεῖδει ἀποδοχὰς περισσοτέρας, τῶν μὴ κίλως καλλιεργουμένων καὶ διοικουμένων μεγάλων περιουσιῶν. Εἰς τὸν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς ταύτης μονῆς τυγχάνει καὶ ὁ ἐκδότης τῆς ἀκολουθίας ταύτης Σεβισμιώτατος Ἐπίσκοπος Κισσάμου καὶ Σελίνου Ἀνθίμος Λελεδάκις χειροτονηθεὶς ἱεροδιάκονος αὐτῆς τὴν 23 Ἰουλίου 1883 καὶ διακοῦσας τὰ μὲν μετῆμεν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἐν τῇ πόλει Ρεθύμνης, τὰς δὲ θεολογικὰς σπουδὰς αὐτοῦ ποιήσας ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Ριζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ καὶ τῇ θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐκεῖ οἱ Χριστιανοὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν ὠραία καὶ πολλὰ κτήματα ἐντός τῶν ὁποίων ἔκτισε καὶ ἄλλην Ἐκκλησίαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ψαρποιάστη. Ὁ ἐν τῷ νεκροταφείῳ Πηγῆς Ρεθύμνης ἱερὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Ψαρποιάστη, διότι κατὰ τὴν διασφωζομένην παράδοσιν ὅτε ἐπαρουσιάσθη ἔλλειψις τροφίμων εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ ἀνεγειρομένου ναοῦ καὶ ἐδυσκολεύοντο αὐτοὶ νὰ προχωρήσωσιν, ὁ κτίτωρ Ἅγιος ἀπέστειλε τοὺς ἀμείβεις τοῦ χωρίου, ἵνα ἀλιεύσωσιν εἰς τὴν πλησίον τοῦ χωρίου θάλασσαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Μεταβάντες δὲ οὗτοι καὶ ἀλιεύσαντες συνέλαβον τοσαύτην ἀφθονίαν ἰχθύων, ὥστε ἐπίστευαν πάντες ὅτι τοῦτο προήλθεν ἐκ θαύματος τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐπ' ὀνομασίαν τῶν ἐκτοτε ψαρποιάστη. Πιναγαῶν δὲ οἱ Χριστιανοὶ βλέποντες τὰς ἀρετὰς ταύτας καὶ τὰ κιορθώματα τοῦ Ὁσίου, τὰς νηστείας αὐτοῦ, τὰς ἀργυρνίας καὶ τὰς προσευχὰς καὶ ἐπαύτως τιμῶντες τὴν ἐνθεον πολιτείαν αὐτοῦ, ἐδίδον καὶ ἐχάριζον εἰς αὐτὸν, ὅσων εἶχε χρεῖαν διὰ τὰ μονύδρια, ἅτινα ἔκτισεν. Ἀφήσας δὲ ἐνιαυθὰ ἱερομόναχον, Ἐδύτιον καλούμενον, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν μονὴν τῶν Μυριοκεφάλων ἐδρὼν τοῦ ἐν αὐτῇ μοναχοῦς ἔχοντας ἀνάγκην τροφῶν καὶ ἄλλων διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν ἀναγκαίων. Ἐδύθς ἐπιχειρήσας περιοδεῖαν εἰσέπραξεν ἀπὸ τῶν Χριστιανῶν καὶ τρόφιμα πολλὰ καὶ ζευγάρια ἔξ καὶ διάφορα ἄλλα πράγματα, ἅτινα ἀπέστειλεν εἰς τοὺς μονα-

χοὺς τῆς μονῆς Μυριοκεφάλων. Αὐτὸς δὲ ἐλθὼν εἰς θέσιν κλουμένην Μουσελά, ἠγόρασε τόπον ὠρατὸν καὶ καλὸν, ἐδόθησαν δὲ εἰς αὐτὸν καὶ οἱ Χριστιανοὶ τόπους ἀρκετοὺς καὶ εὐροχόρους. Ἐνιαυθὰ κτίσας ἄλλην Ἐκκλησίαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Παταπίου, κατέστησεν αὐτὴν ἀκολουθῶν μοναστήριον πλούσιον ἔχον ἀπελθῶνας, περιβόλια, ὀπωρικὰ καὶ κελία κεραμόστεγα δι' ἀνάπαυσιν τῶν σιναθροισθέντων ἐν τῷ μοναστηρίῳ τούτῳ δόδοκι μιν ἰχθῶν. Ἐπὶν ἔξ καὶ κυψέλας μελισσῶν ἑκατὸν πενήκοντα, τὰς ὁποίας μετέφερεν εἰς τὴν περιφέρειαν Μυριοκεφάλων τοποθετήσας αὐτὰς εἰς τόπον λεγόμενον Ἀσχυργιανόν. Πάσας δὲ τὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰ Μονύδρια, ἅτινα ἀνήγειρεν ἕως τότε ὁ Ἅγιος, ἀμείρωσεν εἰς τὴν μονὴν τῶν Μυριοκεφάλων καταστήσας αὐτὴν πρωτεύουσαν καὶ κυρίαρχον τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ Μονυδρίων αὐτοῦ. Θέλων δὲ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν καὶ ἀπειρακτον καὶ ἀνενόχλητον ἀπὸ παντὸς προσώπου Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Πολιτικοῦ, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ Αὐτοκράτορος Ρωμανοῦ τοῦ δευτέρου, βασιλευσαντος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνου ἐβδόμου τοῦ Πορφυρογεννήτου πέντε ἔτη, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 959 μέχρι τοῦ 964, Οἰκουμενικοῦ δὲ Πιτριάρχου τότε ὄντος τοῦ Ἀλεξίου. Διηγεῖς λοιπὸν αὐτῶν ὁ Ἅγιος ἔλαβεν ἀπὸ μὲν τὸν Βασιλέα, Χρυσόβουλον, ἵνα λαμβάνῃ κατ' ἔτος ἀπὸ τῶν τελωνείων νομίματα ἡμίσειαν λίτραν, δύο ὄσια καὶ βλαντὴν ἐρυθρὴν διὰ τὴν μονὴν τῶν Μυριοκεφάλων. Βλαττα κατινιστὶ σημαίνει πορφύραν. Ἐν τῇ βιογραφίᾳ δὲ ταύτῃ τοῦ Ὁσίου βλαντὴν, καὶ ὀρθότερον βλαττὴν ἐρυθροῦν σημαίνει πολύτιμον ὕφασμα βμιμένον μὲ χρῶμα κόκκινον, χορηγηθὲν μετὰ τῶν λοιπῶν δώρων εἰς τὸν Ἅγιον πρὸς κατασκευὴν ἱερατικῶν ἀμφίων κατὰ τὴν γνώμην τοῦ παρ' ἡμῶν Πιτριάρχου τῶν γραμμῶν καὶ Ἐπιμανουὴλ Γενεράλη Γυμνασιάρχου. Ἀπὸ δὲ τὸν Πιτριάρχον ἔλαβε Γράμμα Συγγιλιῶδες, ἵνα ἡ μονὴ αὕτη εἶναι τοῦ λοιποῦ ἀπειρακτος, ἀνεμπόδιστος, ἀνενόχλητος καὶ παντελῶς ἐλευθέρη μετὰ τῶν λοιπῶν συνηγομένων μονυδρίων αὐτῆς. Οἱ δὲ κατὰ καιροῦς Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι νὰ μὴ ἔχωσιν ἄδειαν νὰ ζητῶσι παρ' αὐτῆς οὔτε δικαίωμα, οὔτε φιλιτιμν, οὔτε κανίσκιν ἀλλὰ κυρία καὶ αὐτοδέσποτος ἐπάρχουσα νὰ μνημονεῖ μόνον τὸ κινουκὸν ὄνομα ὁ μὴ Σταυροπῆγιος, ἔχουσα πρὸς τοῦτοις τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρεται ἐλευθέρως εἰς τὸν Πατριάρχον καὶ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως αὐτῆς. Καὶ οἱ Χριστιανοὶ δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐχάρισαν εἰς αὐτὸν ἱερὰς εἰκόνας, ἱερὰ σκεῦη, βιβλίη καὶ ἄλλα Ἐκκλησιαστικῆς φύσεως πράγματα, ἅτινα παραλαβὼν ἔφερε καὶ ἐστόλισε τὸν ἱερὸν ναὸν Μυριοκεφάλων. Στολίσας δὲ καὶ τὴν ὅλην μονὴν δι' ἄλλων χρυτῶν καὶ ἀργυρῶν σκευῶν καὶ χαλκωμάτων, ἅτινα πανταχόθεν ἔφερον οἱ Χριστιανοὶ ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὸν Ἅγιον καὶ τὴν Ἱερὰν μονὴν αὐτοῦ καὶ πλουτίτα· αὐτὴν δὲ προβάτων, αἰγῶν, φορβάδων καὶ πάσης ἄλλης εὐτυχίας, ἀνεχώρησε πρὸς τὸ μέρος τῶν

Χανίων, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην τῶν συρροέντων ὀπίσθεν αὐτοῦ χριστιανῶν.

Ἐλθὼν δὲ εἰς χωρίον Κουφὸν λεγόμενον (Κουφὸς εἶναι κώμη τῆς Ἐπαρχίας Κυδωνίας ἔνθα σφύεται μέχρι σήμερον ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀγίου ἀνεγερθεὶς ἱερὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ναὸς, φέρον χρονολογίαν 1004.) κείμενον μεταξὺ Ἀθηκλιανοῦ καὶ Βατολιάκου Κυδωνίας, ἔκτισεν ἐκεῖ δι' ἐξόδων αὐτοῦ, τῆς Ἁγίας Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς ἱερὸν ναὸν ὡραιότατον, στήσας τὸν τροῦλλον αὐτοῦ ἐπὶ τεσσάρων μαρμαρίνων κίονων. Ἡτέρησεν τὸν ναὸν τοῦτον ὁ Ἅγιος, ἔκτισε κελλίαν, ἐφύτευσεν ἀμπελῶνας καὶ δένδρα πολυποίκιλλα εἰς ἐκτάσεις γαιῶν τεσσαράκοντα κοιλῶν κειμένων περίε τῆς μονῆς ταύτης. Ἀφήσας δὲ ἐν αὐτῇ ἱερομόναχον, Κύριλλον καλούμενον, ἀνεχώρησεν εἰς τὸν ὀπίσθεν αἰγιαλὸν αὐτῆς κτίσας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀποσιόλου Παύλου εἰς παραλίον μέρος. Ἐντεῦθεν ἀναχωρήσας μετέβη εἰς τὴν Ἐλασίαν Σελίτου καὶ εἰς χωρίον καλούμενον Ἀζωγοῦρῆ, ἔνθα ἔκτισε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κατατίσας ἐνταῦθα καὶ μελισσοσυγλὸν ὡραιότατον. Μὴ ἔχων δὲ καὶ ἐνταῦθα ἡσυχίαν διότι ὅσον ἀπέφευγεν ἀπὸ τὸν κόσμον τοσοῦτον αἱ ἀρεταὶ καὶ ἡ φήμη αὐτοῦ διεδίδοντο καὶ φωτιζόμενοι θεόθεν οἱ χριστιανοὶ ἔτρεχον ὀπίσω αὐτοῦ, ἵνα λάβωσι τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ Δυτικὸν μέρος τῆς Ἐπαρχίας Κισσάμου καὶ εἰς χωρίον καλούμενον Ἀκτὴ, ἔνθα ἐθρόν τὸπον ἀκατοίχιστον καὶ ἀρεστὸν εἰς αὐτὸν, ἔκτισε κατοικητήριον πολὺ ἡσυχαστικόν. Προβλέπων δὲ ὅτι ἐφθασεν ὁ καιρὸς νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον καὶ νὰ πορευθῇ εἰς τὸν ποθούμενον αὐτοῦ Χριστὸν, προσεκάλεσε τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους στρατηγούς καὶ ἄρχοντας καὶ ἐνώπιον αὐτῶν συνέταξε τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἔχουσαν ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς.

Ἡ Διαθήκη τοῦ Ὁσίου.

«Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διορίζω καὶ παραγγέλλω εἰς ὅλους, ὅτι ὅλα τὰ μονήρια καὶ τὰς Ἐκκλησίας, ὅπου χάριτι Χριστοῦ ἔκτισα καὶ ἀνήγειρα, θέλω νὰ μένουν καθὼς εἰς τὴν παρούσάν μου Διαθήκην παραγγέλλω. Ὅσα ἀφιέρωσα εἰς τὴν μονὴν τῆς Θεοτόκου τῶν Μυριοκεφάλων, εἶναι ἕως ὅπου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπῆγα καθὼς τὸ Συγγιλιώδες Γράμμα δηλώδες, καὶ αὐτὰ θέλω νὰ μένουν εἰς τὴν μονὴν αὐτὴν καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς μέχρι τέλους. Εἰς δὲ τὸν φίλιτάτον μου μαθητὴν τὸν ἱερομόναχον Κύριλλον, ἀφήνω τὴν εἰς Κουφὸν Χανίων οἰκοδομηθεῖσαν μονὴν εἰς τὴν ὁποίαν καὶ εὗρισκεται ὁ ἴδιος καὶ ὅπως θέλει καὶ βούλεται ἄς τὴν κάμῃ ὡς κύριος ἐξουσιαστής καὶ οἰκοκύριος. Εἰ δὲ καὶ ἤθελέ τις νὰ ἐνοχλήσῃ τοὺς μοναχοὺς τῶν Μυριοκεφάλων ἀπὸ ὅσα παραγγέλλω, ἢ τὸν ἱερομόναχον Κύριλλον, ὁποῖον τάγματος καὶ ἄν εἶναι, νὰ εἶναι ὑποκείμενος εἰς τὰς ἀράς τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ὅποιος δὲ πάλιν φυλάξει τὴν διαθήκην μου ταύτην ἀπαρασίλευτον καὶ ἀμετάσβεστον, ἢ Κυρία Θεοτόκος καὶ μεσίτρια παντός τοῦ κόσμου νὰ συγχωρήσῃ τὰ ἁμαρτήματά του ἐν τῇ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῇ μέλλοντι, καὶ νὰ τὸν στήσῃ ὁ Κύριος

Ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, εἰς τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ τὴν Οὐράνιον Ἀμήν.

Μόσχος διάκονος καὶ νομικὸς γραφεὺς Χάνδακος, ἰδίᾳ χειρὶ ὑπέγραψα.

Φιλάρετος πρωτοσπαθᾶριος ὁ βραχέων καὶ στρατηγὸς Κρήτης παρὼν εἰς τὴν παρούσαν διαθήκην τοῦ μοναχοῦ Ἰωάννου, πρωτοπραεὶς παρ' αὐτοῦ ὑπέγραψα.

Εὐμάθιος πρωτοσπαθᾶριος καὶ στρατηγὸς Κρήτης παρὼν εἰς τὴν παρούσαν διαθήκην τοῦ μοναχοῦ Ἰωάννου πρωτοπραεὶς παρ' αὐτοῦ ὑπέγραψα.

Πάπας Λέων δαφερόρας, νοτάριος τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, μετέγραψα τὴν παρούσαν διαθήκην τοῦ μοναχοῦ καὶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κύριου Ἰωάννου τοῦ ἐν τῇ Κρήτῃ τῆς ἐπωνυμίας. Ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ὄ φ λ ς'. (6536), ἀπὸ δὲ Χριστοῦ ἔτος α λ α'. (1031) Τὸ Χειρογράφων ἐν τέλει ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς. «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα—χειρὶ Μιτθαίου Ἱερομοναχοῦ. Τὰ μεγαλυνάρια ποίημα αὐτοῦ. Σπυρίδωνα, ὃν γράψαντα μὴ μέμφεσθε, ὡς ἀμαθῆ, ἀλλ' εὐχεσθε.— Ἐν σωτηρίῳ ἔτει αωμγ'. (1843).— Τῇ εἰκοστῇ Σεπτεμβρίου αωλθ' (1839) ἐγκαινιάσθη ὁ ναὸς τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου Μυριοκεφάλων».

Καὶ αὕτη μὲν εἶνε ἡ ἀκολουθία, βιογραφία καὶ διαθήκη τοῦ Ὁσίου μετὰ μεταβάσεως αὐτοῦ εἰς τὴν μικρὰν κώμην Ἀκτὴν κειμένην εἰ τὴν Δυτικὴν παραλίαν τοῦ Δήμου Μεσσηνίων Κισσάμου κατὰ τὸ ἀνά χειρὸς ἡμῶν χειρογράφων, ὅπερ βρῖθῃν ἀνορθογραφῶν, ἀσυναξιαῶν, σολικισμῶν καὶ βαρβαρισμῶν, παρέστη ἀνάγκη ἵνα ἀνακαθάρσωμεν, διορθώσωμεν καὶ κατηλαϊσμένον εἰς καθαρῆν ἡσυχίαν γλώσσαν ἐκδώσωμεν οὐ μόνον πρὸς διάσωσιν καὶ διάδοσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ χάριν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἅγιον, παρυσχόντα τὸσαῦτας εὐεργεσίας καὶ ὠφελείας εἰς τοὺς Χριστιανοὺς καὶ διὰ τῆς ἰδρύσεως παρ' αὐτοῦ ταμπόλλων ἱερῶν ναῶν καὶ διὰ τοῦ ὀσίου καὶ ἁγίου βίου αὐτοῦ τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τοῖς πᾶσι γενομένου ἐν λόγοις καὶ ἔργοις ζωῆς τῷ ὄντι καὶ ἐνεργοῦ χριστιανικῆς ἀγάπης.

Ἄριστα συνδυάσας ὁ Ὁσίος τὰς θεωρητικὰς ἀρετὰς τοῦ μοναχοῦ βίου μετὰ τῆς χριστιανικῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ὑπῆρξε τῷ ὄντι ὁ ρελιγιώτατος καὶ χρησιμώτατος. Διότι ἀκμάσας καὶ δράσας, ἀπ' ἐνὸς μὲν ἐπὶ τῆς περιόδου τῶν ἀπαισιῶν Σαρακηνῶν, τῶν διὰ πυ-

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν δύο ὑπογεγραμμένων ἐνταῦθα ὡς γραφῶν, ὁ Σπυρίδων προσηγήθη προφανῶς τοῦ Μιτθαίου. Καὶ ὁ μὲν Σπυρίδων εἶνε πιθανῶς ὁ συντάκτης τῆς ἀκολουθίας καὶ τοῦ βίου τοῦ Ὁσίου, ἐκ μεταφροσύνης ἀμαθῆ ἑαυτὸν ἀποκαλῶν, ὁ δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀκμάσας Μιτθαῖος ἱερομόναχος ἀντέγραψε τὴν ἀκολουθίαν ταύτην καὶ τὸν βίον τοῦ Ὁσίου, ποιήσας καὶ τὰ Μεγαλυνάρια, ὡς γράφει ὁ ἴδιος. Ἐξῆς δὲ πρὸ 78 ἐτῶν ἐν τῇ μονῇ Μυριοκεφάλων ὡς προϊστάμενος αὐτῆς, ἐγκαινιάσας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἐν τῷ Νεκροταφείῳ ἱερὸν ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

ρος και σιδήρου κυριαρχου πάτης της νήσου γενομένων, από του έτους 823 μέχρι του 969, άφ' έτέρου δέ διανύσις το ύπόλοιπον τήν βίου αυτού επί της κυριαρχίας των Βυζαντινών, των άποδοσάντων τήν έλευθερίαν εις την πολυπληθή νήσον τώ 960 διά Νικηφόρου του Φωκά στρατηγού του αυτοκρατορος Ρωμανού του β', άνεδείχθη κατ' άμφοτέρας τις περιόδους ταύτας δόκιμος εργάτης έν τώ άμπελώνι του Κυρίου. Ως δέ ο Όσιος Νίκων ο Μπανοεϊτε διέτρεχεν άντ' την ανατολήν και την Κρήτην κηρύττων την Χριστιανικήν θρησκείαν, ούτως ο Όσιος Πατήρ ημών Ιωάννης εβρών τας Δυτικάς επαρχίας της Πατρίδος του κατερημωμένους από Χριστιανισμόν, αναζωογονεί τά ημβλημένα χριστιανικά αίσθήματα των κατοίκων προσελκεί αυτούς διά θαυράστον πολυτελείας εις νομάς ζωηφόρους της Ευαγγελικής χάριτος και μονιμοποιεί αυτούς εις την ευσέβειαν διά της ιδιύτους παμπόλων ίερών ναών, δι' ών κατέδειξε την προς πάντας αγάπην αυτού έμπλεων ένθεου ζήλου και αυταπαρηήσεως αξιοθιμαάστου.

Τά δέ περαιτέρω του Όσιου γνωρίζομεν εκ της διασωθείσης περι αυτού έν Κισσάμω παραδόσεως. Κατ' αυτήν μανθάνομεν ότι έν τώ χωρίω τούτω Ακτιή και έν σπηλαίω κειμένω εις την συνοικίαν Καβούσι, έλθών ο Άγιος έκτισε μέγα και πλούσιον Κοινόβιον του Άγιου Εύσταθίου. Πέριξ δέ έκτισε και άλλους ναούς, του Άγιου Φωτίου έντός σπηλαίου και τούτου, φέροντος την έπιγραφήν: «ο ίερος ούτος ναός εκίσθη τό έτος 1010», τόν ναόν των Γενεθλίων της Θεοτόκου και τόν ναόν του Άγιου Νικολάου, άπαντας σφζομένους μέχρι σήμερον. Το σπήλαιον δέ της Έκκλησίας του Άγιου Εύσταθίου έπισκεύνας ο Άγιος προς τό νότιον μέρος αυτού, μετεχειρίζετο αυτό και ως άσκητήριον, διό και εκοιμήθη ένταύθα έν ειρήνη. Μετά ταύτα οι ευσεβείς και ευγνώμονες κάτοικοι κατέστησαν και τό μέρος τούτο ναόν επ' όνόματι του Όσιου και ούτως έχομεν έν τώ αυτώ σπηλαίω διμάγυρον Έκκλησίαν έχουσαν μεταξύ άλλων και Ιεράν εικόνα Βυζαντινού τύπου αρχαίαν εξεικονίζουσαν έν σχήματι γέροντος ερημίτου τόν Άγιον μέ την εξής έπιγραφήν: «ο Άγιος Κύς Ιωάννης ο έν τή Κρήτη». Επ' δέ άγιογραφικού χάριτος, έν ο Άγιος κατέχει έν τή άπιστερά χειρί, είναι γεγραμμένα τά εξής: «φυλάζωμεν ες υμους αδελφοί, από λογισμούς ύπαρούς και ως παρακαταθήκη λαβόντες τηρήσωμεν τώ Κυρίω την ψυχήν». Την Ιεράν ταύτην εικόνα του Όσιου Πατρός ημών Κυς Ιωάννου εβρόντες έν τή σπηλίω τούτω, πολύτιμον θησαυρόν κεκοσμημένον παρελάβομεν αυτήν έμπλεοι χαράς και άντιγραφάντες επικριβύς: διά δοκίμου άγιογράφου, άπεστείλαμεν αυτήν εις Αθήνας και εις διακεκρυμένον έν αυτή καλλιτέχνην, οστις άφού κτεσκεύασε τό «κλισε» αυτής περιέθηκε είτα εις τό τυπογραφείον και έξετυλώθη έν άρχή τής παρούσης εματικης άκολουθίας διά την κοινήν εσφοσύνην και χαράν. Κατά μήκος δέ του ναού τούτου ύπάρχει έν έξαιρετική θέσει άφορος έχων επ' αυτού σταυρόν λίθινον και έντός του τάφου τούτου διατείνονται οι κάτοικοι, ότι είχεν ένταφιασθή ο Άγι-

ος, και ότι τά μέν ίερά λείψανα του Άγιου διά τόν φόβον των άσεβών κατακτητών μετακομίσθησαν εις Κέρκυραν ένθα ευρίσκονται τιμώμενα επ' όνόματι του Άγιου Ιωάννου του Κρητός, ή δέ ίερά του Όσιου Κάρα ευρίσκονται και σήμερον έντός άργυράς καλλιτεχνικής θήκης, δωρηθείσης υπό χρισσοχού λαθέντος εκ δαιμονίου και άφρασίας διά θαύματος του Άγιου, και φυλαττομένης ευλαβώς και επιμελώς έντός του ίεροϋ ναού του Άγιου Κυς Ιωάννου κειμένου έν τώ διωκνύμω χωρίω Αϊκυργιάννη ή Τσουρουνιανα της Επαρχίας Κισσάμου. Ίδου δέ κατά ποίον τρόπον μετεκομίσθη εις τό χωρίον τούτο ή αγία του όσιου Κάρα κατά την παράδοσιν.

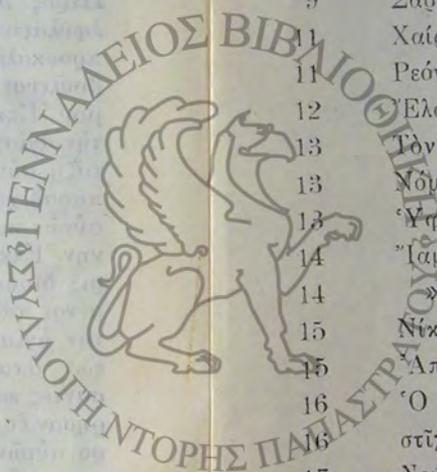
Έν τώ χωρίω τούτω Αϊκυργιάννη, υπήρχεν επί Ένετών άρχοντες, οστις πολύ έτίμα τόν Άγιον, υπήρχε δέ και έν τώ χωρίω Ακτιή έτερος Άρχων υπό την δικαιοδοσίαν αυτού έχων την Έκκλησίαν έν ή εφυλάττετο ή αγία Κάρα του Όσιου. Έν ήμέρα πανδήμου εσοτής, προσκαλέσας ο άρχων του Αϊκυργιάννη τους τρεις υίους αυτού συνεβούλευσεν αυτούς να μεταβώσιν εις την έν Ακτιή Μεσογείων Κισσάμου Έκκλησίαν ως προσκυνηταί δήθεν, πράγματι όμως να κλέψωσι την αγίαν του Όσιου Κάραν και φέρωσιν αυτήν προς αυτόν ίνα εορτάζη αυτήν ως έπεθύμει. Οι υίοι του άρχοντος τούτου άκούσαντες και παραδεχθέντες τας συμβουλάς του πατρός αυτών ήλευσαν τους ήπλους αυτών και μετά πορείαν δύο περιπου ώρών άφίκοντο εις την ειρημένην Έκκλησίαν εβρόντες τελειωμένην την λειτουργίαν και τόν λαόν περίε διασκοεδάζοντα. Έπωφεληθέντες της ευκαιρίας ταύτης οι έντεταλμένοι παίδες, εισέρχονται εις την Έκκλησίαν και άσπαζόμενοι δήθεν την αγίαν του Όσιου Κάραν έτοποθέτησαν αυτήν εις τό σακκίδιον αυτών άπαρατήρητοι. Τάχιστα δέ τους ήπλους αυτών και αυθις ήπεύσαντες και την αγίαν του Όσιου Κάραν μεθ' εαυτών φέροντες ανεχώρησαν έσπευσμένως κομίζοντες τόν πολύτιμον θησαυρόν εις τόν πατέρα αυτών έν χαρά και αγαλλιάσει. Ο άρχων όμως της Ακτιής έννοήσας μετ' ου πολύ τούτο, κατεδίωξε μετά των ανθρώπων αυτού τους τρεις παύσας και καταφθάσας αυτούς πλησίον του χωρίου Καλαθενών και ακριβώς εις θέσιν κολουμένην Όρθήν Πέτραν, έσφιψε κατ' αυτών τόξον, δι' ου έφρόνευσε τόν ένα έξ αυτών. Οι δέ δύο άλλοι αδελφοί διασωθέντες εκ τής καταδιώξεως έφερον εις τόν πατέρα αυτών την αγίαν του Όσιου Κάραν ειπόντες εις αυτόν τά γεγόμενα. Ούτος δέ τά μέγιστα εύχαριστηθείς εκ της άποκήσεως του ποθ ήμιν νω θησαυρού, απήντησεν ότι τώρα τά πάντα έχουσι καλάς. Η κλοπή δέ αυτή της αγίας του Όσιου Κάρας υπήρχεν αίτία πολέμου μεταξύ των ειρημένων άρχόντων, οίτινες κατά την σύναψιν της ειρήνης και της συνθήκης αυτών έστησαν εκείνην την Όρθήν Πέτραν, την και σήμερον άδικτον ύπάρχουσαν, ίνα χρησιμεύση ως μεθόριος γραμμή της έξουσίας και δικαιοδοσίας έκάστου άρχοντος.

Ούτος τέλος κατά τό χειρόγραφον και την μετά ταύτα παράδοσιν είναι ο βίος και ή πολιτεία του Όσιου και Θεοφόρου Πατρός ημών

Κύριον Ἰωάννου τοῦ ἐν Κρήτῃ λάμπαντος, καὶ οὕτως ἡ ἀγία αὐτοῦ Κάρη μετακομισθεῖσα εἰς τὸν ἱερόν ναὸν τοῦ Ἁγίου Κυρίου Ἰωάννου τοῦ ὁμωνύμου χωρίου Κισσάμου φυλάττεται ἔκτοτε ἐν αὐτῷ μετὰ πολλῆς ἐδλαβείας ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοτίμων κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου, ἀεγράως βλύζουσα ἰαμάτων χαρίσματα δαμιλῆ εἰς τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, διὰ τῶν ἁγίων τοῦ Ὁσίου προεβειῶν ἐπικαλουμένους τὴν χάριν καὶ βοήθειαν τοῦ θαυμασιώσαντος καὶ δοξάσαντος τοὺς ἁγίους αὐτοῦ καὶ ἰλασμὸν καὶ σωτηρίαν παντὶ τῷ κόσμῳ δωρησαμένον εὐλογητοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Οὗ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκυνήσις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα

Σελίς	Τροπάριον	Ἄντι	Γράφε
3	Τῶν οὐρανίων	τοῦ λόγου	τοῦ Λόγου
4	Χάριτας	βλαστάνει	βλυστάνει
4	Πόθῳ σου	ἀνέθετό σου	ἀνέθετό σοι
5	Παίοις ἕμφοδιῶν	ἐδώματο	ἐδειματο
7	Τὸν τοῦ Πνεύματος	ἀφανῶς	ἀειφανῶς
7	» » »	φρυτιάσας	φρυτεύσας
7	» » »	συναγελάζω	συναγελάζων
8	ᾠφθης ναὸς	θρεύσις	ρωσίσις
9	Σαρκὸς τὴν	καταφαιδρύνας	καταφαιδρύνεις
11	Χαίρων εἰσέδus	ὁμωνύμως	ὁμωνήσας
11	Ρεόντων	προσώρησαν	προσώρησας
12	Ἐλαμψε φῶς	πληρωθέντας	πληρωθέντας
13	Τὸν Σταυρόν σου	καταφωτίζων	καταφωτίζει
13	κόσμῳ θεῷ	ἐφεπομένον σου	ἐφεπομένην σοι
13	Ἐφαπτόμενοι	ὑφαπτόμενοι	ὑφαπτόμενος
14	Ἰαμα γενοῦ	καὶ ὀδύνας	καὶ τὰς ὀδύνας
14	» »	ἐξορκίζουσα	ἐξορκίζουσα
15	Νίκων ἄλλος	κατασπείρειν	κατασπείρων
15	Ἀπορραπίσας	τροφήν	τροφήν
16	Ὁ κόσμος	κόσμος	κόσμον
16	στῆχος Δῆ ἐς	Δῆ	Βῆ
17	Νεύματι	Νεύμασι	Νεύματι
17	Κόσμου	ἐκκλησίαν	ἐκκλησίαν
17	Ἔδραμες	βλαστάνων	βλυστάνων
18	Ρύσεως	Ρύσεως	Ρώσεως
18	»	δυνάμεως	δινάμεις
19	Σωτηρίας	ὡς ἐκοῦσα	ὡς τεκοῦσα
20	Ὀλόφωτος	ἀπόλεσον	ἀπέλασον
20	Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε	θηηγόρον	θηηγόρων
20	» » »	διέπραξας	διέπρεψας
21	Ἰωάννη ὅσιε	τοῦ γὰρ Εὐαγγελίου	τοῦ Εὐαγγελίου
22	Ἀπασαν	ἐδήμω	ἐδειμω

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΣΩΤ. Ν. ΣΧΟΙΝΑ

ΕΝ ΒΟΛΩ - ΚΟΡΗ 47.

Ἄναλαμβάνει παντὸς εἶδους ἐκτυ-
πώσεις διαφόρων βιβλίων με πᾶσαν ἐπι-
μέλειαν καὶ προσοχὴν.

Ἄναλαμβάνει τὴν διόρθωσιν τῶν δο-
κιμίων **ΥΠΕΥΘΥΝΩΣ** διὰ τοὺς μὴ δυ-
ναμένους νὰ παρακολουθήσωσι τὴν ἔκ-
δοσιν.

ΠΑΡΕΧΕΙ ΕΥΚΟΛΙΑΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΕΠΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙ

Γενικῶς δὲ παρέχει πᾶσαν τὴν δυ-
νατὴν εὐκολίαν εἰς τοὺς θέλοντας νὰ
φέρωσι τὰ ἔργα των εἰς τὸ φῶς.